

پوخته‌یه‌ك له

كوڕت كرێزوه و كوڕ كرێزوه‌ی

نـوـڤـژ

نوسینی: سعد عبدالله
پیداچونه‌وه‌ی: باوکی عمار

کتیبخانه‌ی تویشوو

پوخته‌یه‌ک له
کورت‌کردنه‌وه و کووکردنه‌وه‌ی
نوێژ

نوسینی: سعد عبدالله
پیداچونه‌وه‌ی: باوکی عمار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پی‌شہ کی

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ وَآلِهِ

وَبَعْدُ :

لہ بھر پتہ ویوں وبہ ہیزی ریزی موسلمانان ونیہ تی ناموزگاری کردنیان وزیاتر دور کہ وقتہ و دیان لہ دہمہ دہمی و قَالَ بون لہ بابہ تہ کاندلا بہ گشتی ولہم بآسہ شلدا بہ تابیہ تی ، وہ شہر وہا لہ بھر یہ کبونی تیگہ یشتنمان ورؤشتنمان لہ سہر یہ ک پیردو ، لہم بآسہم ہہ لہ بزاردو بہ پشتیوانی خوی گہورہ دہستم دایہ نویسی ، بہ لکو خوی گہورہ لہو کومہ لہ مان بزمیریت کہ خوشی لہوین وکوشتر دہکن وپاشان ریزہ کانیان پتہ و وقایمہ : ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ مَعًا كَانَتْهُمْ بَنِيَانٌ مَّرْضُوضٌ﴾ الصف 4

پیوہستہ ناگاداریش بین دہست پی کردنی گومرای لہ دہمہ دہمی و (جدال) وہ سہر ہہ لہ دہدا ، وہک پیغہ مہر ﴿﴾ دہفہ رمویت : (ماؤتی قوم الجدل بعد ہدی کانوا علیہ إلا ضلوا) رواہ أحمد 25/5 . واتہ : ہیج قہ و میک (جدال) یان تی ناکہ وئ ، دوا ی رینمونیک کہ لہ سہری بون (واتہ ناکوک نہ بون) بہ تہ نکید گومرا دہن ، بونہ کاتی ہا وہ لہ کانی پیغہ مہر ﴿﴾ دہنگیان لہ سہر نایہ تیک لہ نایہ تہ کانی قورٹان بہر ز کردوہ پیغہ مہر ﴿﴾ فہ رموی : (مہلا یا قوم بہذا اہلکت الامم قبلکم باختلافہم علی انبیائہم و ضربہم الکتب بعضها بعض فما عرفتم منہ فاعملوا بہ و ما جہلتم منہ فردوہ الی عالمہ) رواہ أحمد - مشکاة المصابیح ، کہ واتہ نیش کردن بہ سونہ تی پیغہ مہر ﴿﴾ چارہ سہری گیر و گرفتہ کانیہ ، (...) ومن یعش منکم فسیری اختلافًا کثیرا فلیکم بسنتی وسنة خلفاء الراشدين (رواہ الترمذی ... واتہ :

نەوۋى بۆي جىياۋازىيەكى زۆر دەيىنى ، جا نەگەر نەو جىياۋازىيەتان بىنى نەوا دەست بگرن بەسوننەتى من وسوننەتى چوار خەلىفەكەوھ ...) ، مەبەست لەم باسەش نەوۋىيە ھىچ خوكمىكى شەرى نەكەينە بىانو بۆ كىرەنەوۋى دەرگا بۆ جىياۋازىيەكان وشل بونى رىزەكانمان ، وەك يىغەمبەر ﷺ دەفەرەمۆيت : (اقروا القرآن ما آتلفت عليه قلوبكم فإذا اختلفتم فقوموا عنه) رواه البخاري عن جندب بن عبدالله ، واتە : قورئان بىخوئىن تاكو سۆزو بەزەى لەنيوانتاندە ھەيە ، جا نەگەر لەسەر قورئان جىياۋازىيەتان تى كەوت نەو كاتە مە بىخوئىن ، ھەرۋەھا گوناح كىرەن ھۆيەكى ترە بۆ تىك چوئى نيوانى موسلمانان وەك يىغەمبەرى خواﷺ دەفەرەمۆيت : (ماتواد اثنان في الله عزوجل ثم افترقا الا بذبذب يحدث احدهما) رواه البخاري في الادب رقم 401 ، وأحمد السلسلة الصحيحة 637. واتە : نەگەر دو موسلمان يەكتىريان خۆش ويست لەبەر خاترى خواو پاشان لەيەك جىيا بونەوۋە ، نەوا جىيا بونەوۋەكەيان بەھۆى نەو تاوانەوۋەيە كە يەككىيان نەنجامى داوھ ، فەرەمودەكەش پىشەوا نەھمەد رىۋايەتى كىرەو ، سەيىرى (سلسلە الاحاديث الصحيحة) بکە .

ھەرۋەھا دەمار گىرى بۆ كەسايەتى و بۆچونەكانى ھۆيەكى ترە بۆ ناكۆكى ، نەمەش لەو نەزانى و جاھىليەتەوھ سەرچاۋە دەرگى كە نىسلام دژيەتى ، ھەر بەكو يىغەمبەر ﷺ دەفەرەمۆيت : (مابال دعوة الجاهلية دعوها فانها منتنة) پىشەوا بوخارى لە جابرى كورى عبدالله وە رىۋايەتى كىرەو ، نەو دەمارگىرىيەش كە لەم فەرەمودەدا ھاتوھ لەسەر موھاجىرو (انصار) يىيەكان بو كە چاكتىن كۆمەلى سەر زەوين ، جا نەگەر دەمار گىرى بۆ دو كۆمەلى وەك موھاجىرو (انصار) بۆگەن بىت ، نەى نەبىت ھالى دەمارگىرىيەكانى تر چۆن بىت ، بۆيە من لەم باسەدا تەنھا فەتۋاى زانايان و وتەكانىانم نوسىوھ ، نەو كەسەش كەبەفەتۋايەكى تر نىش دەكات بەمەرجى پىچەوانەى سوننەت نەبىت و پاشان نەبىتە ھۆى ناكۆكى موسلمانان بابۇخۆى شوئىن نەو فەتۋايە بکەوئىت ، نەوئىش لەبەر رىگرتن و بەرەست

کردنی مادده‌ی جاوازی، بژیه پیشه‌وا (مالك) رةحه‌تی خوی لی بیت کاتی
(هارون الرشید) دوا‌ی لی کرد که (موطأ) ده‌کی بکه‌نه ده‌ستوری همه‌و خیلافه‌ت،
رازی نه‌بو وه‌فه‌رو‌ی: (هاوه‌له‌کان ره‌زای خواییان لی بیت پرش وبلاون وله‌وانه‌یه
خه‌لکی شتیکیان لا بیت ونیمه بیمان نه‌گه‌شتبی) ..

هه‌روه‌ها عبدالله ی کوری مسعود ﷺ کاتیک بییان وت بو نینکاریت کرد له
پیشه‌وا عثمان ﷺ و له‌هه‌مان کاتدا چوار پکاتت کرد، فه‌رموی (انی لا کره‌ الخلاف)
له‌ ریوایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رمویت (الخلاف کله شر) سه‌یری العمدة بکه.

له‌ کۆتاییدا هه‌ر هه‌له‌و که‌م وکوریه‌ک هه‌بو نه‌وا له‌خومه‌وه‌یه ونه‌وه‌ی
بیچه‌وانه‌ی قورنا و فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیت، نه‌وا من په‌شیمانم لی
له‌دونیوا قیامه‌ت، خوی گه‌وره لیمان قبول بکات و وه‌ری بگریت لیمان ... آمین.
﴿إِنْ أَرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾

کتبه

سعد بن عبدالله بن احمد

الربيعاء 8/ ذى الحجة/ 1422 الهجري

2002/2/20

بهشتی به کیم

کورت گردننه وه (القصر)

یه که م / نویژ کورت کردنه وه:

خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا﴾ النساء 101.

پیشهوا (طبری) ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ واته: نه گهر ریگه تان بری نیمانداران له سهر زه ویدا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ نهوا هیچ گوناوه و تساوانیکتان له سهر نییه ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ واته ژمارهی پکاته کانی نویژه که کورت بکه نه وه، واته نه وهی له کاتی تردا چوار ده که نه بیکه نه دورکات ..
تفسیر الطبری 329/4.

نایه ته که ش په یوه ست نییه به ترسه وه، چونکه (یعلاى کوری نومیه) ده فهرمویت: (پرسیارم کرد له عومهری کوری خه تتاب) خو خه لکی ترسی نه ماوه بو نویژ کورت بکه یه وه، پیشهوا عومهریش فهرموی: نه وهی لای تو سه یرو لای منیش سه یرو بو وپرسیارم کرد له پیغه مبهړ ﷺ و نه ویش فهرموی: (صدقة تصدق الله علیکم فاقبلوا صدقته) واته: کورت کردنه وهی نویژه چوار پکاته کان به خششیکه له لایهن خوای په روه دگار وه که به نیوهی به خششیه نیوهش نهو به خششه قبول بکه نه.

ههر لهم باره یه شه وه دو ریوایه تی ترمان هدی له دو هاوه لی به ریژی پیغه مبهړ وه ﷺ که یه کیکیان (ابن عباس) و نه وهی تریشیان (ابن عمر) فهرموده که ی (ابن عباس) بهم شیوه یه یه: (جاریکیان پیغه مبهړی خوا ﷺ) له مه دینه وه به رهو مه که که موه ری، له خوای په روه دگار نه بیت له که س

نه ده ترساو دو رکعات دو رکعات نویژی کرد) قال الترمذي : هذا حديث صحيح وقال
الحافظ في الفتح : وصححه النسائي .. تحفة الاحوذی 89/3.

وعن أبي حنظلة قال : سألت ابن عمر عن الصلاة في السفر فقال : ركعتان ، فقلت :
إن الله عز وجل قال : ﴿ إِنْ خِفْتُمْ ﴾ ونحن آمنون ، فقال : سنة النبي ﷺ . سهیری
تحفة الاحوذی بکه 89/3 .

واته : نه بی حنظلة ده فهرموی : پرسیارم کرد له عبدالله ی کوری عومهر دهر باره ی
نویژ له سه فهدا : فهرموی : دورکات ، وتم خوان گه وره ده فهرموی ﴿ إِنْ خِفْتُمْ ﴾
واته نه گهر ترسان ، ئی ههش له ناسايشداين ، فارموی : سونده تی پیغه مبهره ﷺ .
سهیری تحفة الاحوذی بکه 89/3 .

واته : نه م حوکه به کسانه تیایدا له سه فهدا ، جاسه فهدر که چ به ته یاره بیت
یان به قیتار بیت یان سه فهدر بیت بو کردن ونه نجام دانی کرده وهیه کی چاکه ، یان
سه فهدری گوناح بیت ، وههر که سیکیش ئیشه ده ی وا پیویست بکات که به رده وام
له سه فهدر بیت ، وهک که شتی هوان ونه وهشی که شوفیره ، مؤله تیان پی دهریت که
نویژ کورت بکه نه وهو رۆژوش بشکینن ، چونکه له راستیدا موسافرن .

ههروه ها پیشهوا (شنقیطي) ده فهرمویت : (أجمع العلماء على مشروعية قصر
الرباعية في السفر خلافا لمن شذ، وقال : لا قصر الا في خوف ومن قال لا قصر الا في
سفر طاعة خاصة فإنها اقوال لا معول عليها عن أهل العلم) أضواء البيان 282/1 .

واته : زانا یان کؤراو به کده نگن له سه دروسای ورئ پی دان به کورت کردنه وهی
نویژی چواری له سه فهدر به پیچه وانده ی نه وانده ی که شارن وده ئین : کورت کردنه وهی
نویژ نییه ته نه ا له ترسدا نه بیت ، وده ئین : کورت کردنه وه نییه ته نه ا
له سه فهدری خیردا نه بیت به تاییهت ، جائه م قسانه لای زانا یان هیج به لگه یهک
نییه که پشتی پی ببه سریت .

که واته حوکه کانی سه فهدر تاقیامهت ههر به رده وامن . (أربع مسائل في صلاة
المسافر) ص 49_50 .

دروهم / پیناسه‌ی سه‌فهر

ابن حزم رحمه‌تی خوی لیبیت ده‌فهرموت (و السفر هو البروز عن محلة الإقامة، و كذلك الضرب في الارض، هذا الذي لا يقول احد من اهل اللغة) التي بها خوطبنا و بها نزل القرآن) سواه فلا يجوز ان يخرج عن هذا الحكم إلا ما صح بإخراجه، ثم وجدنا رسول الله ﷺ قد خرج الى البقيع لدفن الموتى و خرج الى الفضاء للغائط و الناس معه، فلم يقصروا و لا فطروا، و لا افطروا و لا قصر، فخرج هذا عن ان يسمى سفرا، و عن ان يكون له حكم السفر، فلم يجوز لنا ان نوقع اسم سفر و حكم السفر إلا على من سماه من هو حجة في اللغة سفرا فلم نجد ذلك في اقل من ميل، فقد روينا عن ابن عمر انه قال: (لو خرجت ميلا لقصرت الصلاة) فأوقعنا اسم السفر، و حكم السفر في الفطر و القصر على الميل فصاعدا إذ لم نجد عربيا و لا شريعيا عالما اوقع على اقل منه اسم سفر وهذا برهان صحيح) المحلى 19/5 - 20 اربع مسائل ص 39.

واته ابن حزم ده‌فهرموت (سه‌فهر دهرچونه له شوینی نیشته جی‌بون به هه‌مان شیوه ریگا برینیش له جیه‌دادا واته: (ضرب) نه‌میه پیناسه‌ی سه‌فهر که هیچ که‌س نایلیت که شاره‌زای زمانی عه‌ربی بیت (واته نه‌و زمانه‌ی که گفتو گومان له گه‌ل کراوه هه‌ر به‌و زمانه‌ش قورنان دابه زیوه) ته‌نها به‌و پیناسه‌یه نه‌بیت، که‌واته دروست نی‌یه هیچ سه‌فهریک له‌م حوکمه دهر بکه‌یت ته‌نها نه‌وه نه‌بیت که ده‌قیلک دهری کردبیت، نینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ دهرنه‌چو بو به‌قیع بو دفن کردنی مردوده‌کان هه‌روه‌ها دهرنه‌چو بو چونه‌وانی بو سه‌ر ناو خه‌لکی له‌گه‌ل‌دابو، نو‌نژیان کورت نه‌کرده‌وه وهر‌وژیان نه‌شکاند پیغه‌مبه‌ریش ﷺ نو‌نژی کورت نه‌کرده‌وه وهر‌وژی نه‌شکاند که‌واته: نه‌وه له‌وه دهرچو که ناوی سه‌فهر بیت وه‌له‌و حوکمه دهرچو که نه‌وه حوکمی سه‌فهری هه‌بیت بو‌یه دروست نی‌یه ناوی سه‌فهری لیبنیت وه دروست نی‌یه حوکمی سه‌فهری به‌سه‌ر دابده‌یت ته‌نها نه‌وه نه‌بیت که به‌لکه بیت

له زمانه وانی عهده پیدا ناوی نابیت سهر هیج به لکه شمان دهست نه کهوت له میلیک که متر بیت، له عبد الله کوری عومده وه رمزای خویان لیبیت گیرامانه وه که فهرمویه تی : (نه گهر میلیک دهریچم نوئیز کورت نه که موه) نه وه ناوی سهرمان لینا وه حوکی سهر له نوئیز و رۆژودا میلیک به رهو ژوره چونکه زمان زانیکی عهده بیمان نه بینیه وه شهرع ناسیکی زانا نه وه که متری دانابی له سهرده را نه وه ش به لکه یه کی راسته (المجلی 19/5-20) (اربع مسائل 37)

که واته : بیناسه ی سهر نه گهر له شهرعدا نه بو نه یگیرینه وه بو نه ریت واته (عورف) شیخ الاسلام نه فهرموی : (کل اسم ليس له حد في اللغة ولا في الشرع فالمرجع فيه الى العرف فما كان سفرا في عرف الناس فهو السفر الذي علق به الشارع الحكم) واته : هه موناویک بیناسه ی له زمان و له شهرعدا نه بو بیناسه که ی له نه ریت دایه واته : (عورف) جا نه وه ی له عورفی خه لکدا سهره بو نه وه نه وه سهره ده یه که خوی گه وه ره حوکه که ی بینو به ند نه کات) (اربع مسائل 38) ، به لام بینوسته بزانی عورف واته : عورفی کاتی بینعه مبه ر ﷺ نه که نیستا نه وه عورفه ی کاتی دابه زینی وه چی بوه بویه بینشه وا صنعانی نه فهرموی : (وینبغی ان یراد بالاعتدال ما کان فی عصر النبوة) . سبل السلام

سپی بهم / به لکه ی زانیان له سهر واجیبتی کورت کردنه وه

وه لام دانه وه یان :

1- عن عائشه رضی الله عنها قالت: (فرض الله الصلاة حين فرضها ركعتين ركعتين في الحضر والسفر فافترت صلاة السفر وزيد في صلاة الحضر) (رواه البخاري ومسلم وأبو داود والنسائي وزاد أحمد إلا المغرب فإنها وتر النهار ولا الصبح فإنها تطول فيها القراءة .

واته: نویژ فہرز بو کاتی کہ خوی گہورہ فہرزی کرد دو رکات دو رکات لہ شونی
 نیستہ جی ولہ سہ فہردا، پاشان نویژی سہ فہر وہک خوی مایہ وہ و، دو رکات زیاد
 کرا لہ نویژی غہیری سہ فہردا، لہ ریوایہ تیکی پیشہوا نہ حمہ ددا نہم زیادہیہ شی
 لہ گہ لدا ہاتوہ کہ دہ فہرمویت: (... تہ نہا نویژی مہ غریب نہ بیت لہ بہر نہ وہی
 ویتری پوژہ و تہ نہا بہ یانیش نہ بیت چونکہ بہ یانی قورنانی زوری تیدا ددخوئیری
 پیشہوا زوہری دہ فہرمویت: (وتم بہ عورہ نہی باشہ عائشہ) کہ نہم
 فہرمودہیہی گیراوہ تہ وہ بو کاتی کہ لہ سہ فہردایہ نویژہ چوار رکاتیہ کان وہک خوی
 دہکات؟ عورہش ولہی دایہ وہو فہرموی: چون پیشہوا (عثمان) (اتمام) ی کردو بو
 (اتمام) دہکی (تاویل) ی ہیئایہ وہ لہ ویش ہمر بہ ہمان شیوہی پیشہوا (عثمان)
 (تاویل) ی کرد پیشہوا (ابن حجر) لہ (فتح الباری) دا دہ فہرمویت: لہ عائیشہ وہ
 ریوایہ ت کراوہ ہو (اتمام) دہکی، ہمر وہکو پیشہوا (بیہقی) لہ ریگہی ہیشامی
 کوری عورہ وہ، نہ ویش لہ باوکیہ وہ: کہ عائیشہ کاتیک کہ لہ سہ فہردا بوہ
 نویژہ دہکی چوار رکات چوار رکات دہ کردو دو نہ ییدہ کردن، عورہش دہ بیت: منیش
 پیم وت بو نویژہ کہ ت دو رکات دو رکات نہ کرد؟ نہ ویش فہرموی: (واتہ عائشہ)
 نہی کوری خوشکہ کہم من لہ سہرم نارہ حہت نییہ کہ نویژہ کہم چوار رکات چوار
 رکات بکہم. (ابن حجر) دہ فہرمویت: (اسنادہ صحیح) ہر وہہا دہ فہرمویت: نہم
 ریوایہ تہش بہ لگہیہ لہ سہر نہ وہی کہ نویژ کورت کردنہ وہ (رخصہ) یہو (اتمام) یش
 بو کہ سیاک کہ لہ سہری نارہ حہت نہ بیت چاکترو باشترہ لہ کورت کردنہ وہ ..

(شارح) (سنن أبی داود) یش دہ فہرمویت: (واما حدیث فرضت الصلاة رکعتین
 فمعناه فرضت رکعتین لمن اراد الاقتصار عليهما، فزید فی صلاة الحضر رکعتان علی
 سبیل التختیم واقرت صلاة السفر علی جواز الاقتصار، وثبت دلائل جواز الاتمام
 فوجب المصير اليها والجمع بين دلائل الشرع) ذکرہ النوی (عون المعبود) 4/45،
 تحفة الاحوذی 3/84

2- عن ابن عباس ان الله عز وجل فرض الصلاة على لسان نبيكم ﷺ على المسافر

رکعتین و علی المقیم اربعاً والخوف رکعة) رواه مسلم. واته : خوی گه وره نویژی فهرز کردوه له سهر زمانی پیغه مبه ره که تان ﴿﴾ له سهر موسافر دو رکات وه بو نیشته چی چوار رکات ، وه له حالتی ترسدا یه رکات .. به چ شیوه یه که وه لایم به لگهی یه که م درایه وه به هه مان شیوهش وه لایم نهم به لگهی ههش دهر نیته وه له سهر واجب نه بونی کورت کردنه وهی نویژ به لکو سونه تی موکه دهیه نابیت تهرک بکریت .

3- عن حفص بن عاصم بن عمر بن خطاب قال : واته له (حفص) ی کوری (عاصم) ی کوری نیمای عومره وه فهرموی : له گهل عبدالله ی کوری عومره دا بوم له ریگهی مه که نویژی نیوه روی بو کردین . واته به جه ماعت - دواپی هاتین تا که یشتینه کهل و په له کانمان ، پاشان دانیش و لیمهش دانیشین نینجا لای کرده وه بو نهو شوینه ی که نویژی تیا کرد و خه لکانیکی بینی به پیوه بون ، وتی : نه وانه چی نه کهن ؟ وتم : نویژی سونه ت نه کهن ، وتی : نه گهر سونه تم بکر دایه چوار رکات نویژم ده کرد ، کوری برام من هاوه لی پیغه مبه رم ﴿﴾ کرده (له سه فهردا دو رکات زیاتری نه ده کرد هه تا وفاتی کرد ، وه هاوه لی نه بو بکرم کرده له سه فهردا دو رکات زیاتری نه ده کرد هه تا وفاتی کرد ، وه هاوه لی عومرم کرده له سه فهردا ، دو رکات زیاتری نه ده کرد هه تا وفاتی کرد ، وه هاوه لی عثمانم کرده له سه فهردا دو رکات زیاتری نه ده کرد هه تا وفاتی کرد ، خوی گه ورهش ده فهرمویت : به راستی پیغه مبه ر (نمونه ی پیشه وایه تیه بو تان ...) ارواء الغلیل 3/3 ، به لام نه ریوایه تیکی پیشه وایه (مسلم) دا (ابن عمر) ده فهرمویت : پاشان نیمای عثمانم چوار رکاتی کرد ، وه له ریوایه ته که ی (بخاری) یشدا ده فهرمویت : پاشان (تمام) ی نه کرد واته نویژه چوار رکاتی به کانی وه کو خوی نه کرد .

پیشه وایه (ابن حجر) عه سه لانی ده فهرمویت : نه وه ی که ریوایه ت کراوه نه پیشه وایه عثمانم نه وه یه که هوی (تمام) ی عثمان نه وه بو که وای ده بینی (قصر) تاییه ته به وانه وه که ری ده کهن له سه فهرده که یاندا ، به لام نه وانه ی له سه فهردان وری نا کهن ونیشه جین نه وای حوکی که سیکی نیشه جیان

هه‌یه‌و (إتمام) ده‌کهن، به‌نگه‌ش له‌سه‌ری نه‌و ری‌وایه‌ته‌یه که پێشه‌وا ز، حمه‌د ری‌وایه‌تی کردو‌به‌ (سند) ی‌کی (حسن) له‌ (عباد) ی کورێ عبدالله ی کورێ زو‌به‌ره‌وه، که‌ده‌فه‌رمو‌یت: کاتی که‌معاویه هاته لامان وده‌یویست هه‌ج بکات، نو‌یژی نی‌وه‌رۆی بۆ کردین به‌ دو رکات له‌مه‌که‌که‌دا پاشان به‌ره‌و (دار الندوة) که‌وته‌ پێ و له‌وێ (مه‌دان وعه‌مری کورێ عثمان هاته‌ نه‌ لای و وتیان: نه‌و کاره‌ی که‌ عثمان ی کورێ عه‌فان کردبو‌ی سه‌باره‌ت به‌ (إتمام) ی نو‌یژه‌که‌ بۆ کاتی له‌مه‌که‌که‌دا بوایه (نۆ وات نه‌کردو کاره‌که‌ی نه‌وت بایه‌خ پێ نه‌دا، (معاویه) ش فه‌رموی: عثمان کاتی (إتمام) ی نه‌کرد نه‌گه‌ر نه‌هاتایه‌ بۆ مه‌که‌که‌، وه‌کاتی که‌ له‌مه‌که‌که‌دا بو نو‌یژی نی‌وه‌رۆ عه‌سرو عیشای به‌چوار رکات چوار رکات بۆ نه‌کردین، پاشان نه‌گه‌ر ده‌ربچوایه‌ بۆ (منی) و (عرفة) نو‌یژی کورت نه‌کرده‌وه وکاتی‌کیش که‌ له‌هه‌ج بگه‌رایه‌ ته‌وه‌ له‌ (منی) نو‌یژه‌کاتی وه‌کو خۆی ده‌کرد واته‌: به‌ (إتمام).

هه‌روه‌ها (ابن بطال) ده‌فه‌رمو‌یت: نه‌وه‌ی که‌ هۆی راست ودرسته‌ سه‌بارت به‌ عا‌ئشه‌و عثمان ده‌و که‌ نو‌یژه‌کانیان به‌ (إتمام) کردو له‌سه‌فه‌ردا، نه‌وه‌یه‌ کا‌وایان ده‌بینیه‌وه، بۆیه‌ پێخه‌مه‌به‌ر ﷺ (نو‌یژی کورت نه‌کرده‌وه له‌مه‌که‌که‌دا له‌به‌ر نه‌وه کورت کردنه‌وه‌که‌ له‌سه‌ر ئومه‌مه‌ته‌که‌ی ناسان بو، به‌لام (عا‌ئشه‌ و عثمان) (إتمام) هه‌که‌یان هه‌لبژاردبو نه‌گه‌ر چی له‌سه‌ریشیان قورستر بو سه‌بارت به‌ (قصر) هه‌که‌وه ..

هه‌روه‌ها پێشه‌و (طحاوی) وغه‌یری نه‌ویش له‌ پێشه‌وا (زه‌هری) ده‌و ری‌وایه‌تیان کردو که‌ده‌فه‌رمو‌یت: کاتی عثمان له‌ (منی) چوار رکاتی کرد له‌باتی نه‌وه‌ی دو رکات بکات له‌به‌ر نه‌وه‌ بو که‌ ده‌شته‌کیه‌کان له‌و سانه‌دا زۆر بوون، نه‌ویش پێی خوش بو که‌ فی‌ریان بکات که‌ نو‌یژه‌ چوار په‌کاتیه‌کان هه‌ر چواره ..

به‌م شی‌وه‌یه‌ بۆمان رۆن بویه‌وه له‌و ری‌وایه‌تانه‌ی سه‌ره‌وه که‌ بۆچونی نه‌و زانا‌یا‌نه به‌هه‌ی‌زتره‌ که‌ ده‌لێن: (قصر) له‌سه‌فه‌ردا بۆ نو‌یژه‌ چواریه‌کان (واجب) نی‌یه‌ به‌لکو سونه‌تی مونه‌که‌ده‌یه‌، (قصر) خه‌یرو پاداشتی زیاتره‌ له‌ (إتمام) چونکه‌

پیغمبره‌ری خواص (هەر کاتیک که له سه‌قه‌ردا بوايه نه‌گهر چي بمایه‌ته‌وه هەر نوێژه چوار رکاتییه‌کانی ده‌کرده‌ دو رکات، وه‌کو نه‌و کاته‌ی له (تبوک) ومه‌که‌دا مایه‌وه، شتیکی بون وئاشرایشه که پیغمبره‌ری (شتیک ناکات که پاداشته‌که‌ی که‌متر بیت بو زیاتر شاره‌زا بون سه‌یری (تحفة الاحوذی) بکه 86/3_87 .

چوارهم / ده‌ست پێ کردنی کورت کردنه‌وه‌ی نوێژ :

عوهمه‌ری کورێ عبیدالله ی کورێ عومه‌ر نه‌میری فارس بو، پرسیا‌ری نوسی بو عبیدالله ی کورێ عومه‌ر ده‌رباره‌ی نوێژ، عبیدالله ی کورێ عومه‌ر نوسی، که پیغمبره‌ری (نه‌گهر له‌مان ده‌رجوایه‌ دو رکاتی ده‌کرد تا ده‌گه‌رایه‌وه، هه‌روه‌ها به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ عبیدالله ی کورێ عباسه‌وه‌ ریاویته‌ کراوه‌.

ئیمامی (شافعی) رحمه‌تی خوی لی بیت ده‌قه‌رمویت: موسافره‌ ده‌ست ده‌کات به‌ کورت کردنه‌وه‌ی نوێژ نه‌گهر له‌مانه‌کانی نه‌و شوینه‌ی که‌ تئیدا‌یه‌تی تئیه‌ری کرد، به‌و ده‌رجه‌ی که‌ له‌ شاره‌که‌ هه‌موی ده‌رجیت، وه‌له‌مانه‌که‌ی خوی (قصر) ناکات نه‌گهر نیه‌تی سه‌قه‌ریش بئیت، وه‌له‌ناوه‌راستی شاره‌که‌ش نوێژ کورت ناکاته‌وه، نه‌مه‌ش رای هه‌مو زانایانه‌، له‌وانه‌ هه‌ر چوار پیشه‌واکه‌، وه‌زۆرینه‌ی زانای شارو ولاته‌کان، وه‌له‌ پیغمبره‌ریشه‌وه‌ ده‌رموده‌که‌ وایه‌ که‌ پیغمبره‌ری نوێژی له‌ (ذوالحلیفه) کورت کردۆته‌وه، پیشه‌وا (مالک)یش ده‌قه‌رمویت: نه‌گهر له‌ شاره‌که‌ی بیستانی لی بوکه‌ خه‌لکی تیا نیشته‌جی نه‌بو، حوکی شاره‌که‌یه‌، جاله‌به‌ر نه‌وه‌ نوێژ کورت ناکاته‌وه‌ هه‌تا له‌ شاره‌که‌ی تئیه‌ر نه‌بیت، زۆرینه‌ی زانایان به‌لگه‌یان نه‌وه‌یه‌ که‌ نوێژ کورت ناکاته‌وه‌ هه‌تا له‌ شاره‌که‌ی تئیه‌ر نه‌بیت، نوێژ کورت کردنه‌وه‌ به‌مه‌رج گیراوه‌ به‌ سه‌قه‌رموه‌، وه‌نه‌وه‌شی که‌ له‌ شار ده‌نه‌چیت سه‌قه‌ری نه‌کردوه‌ . سید سابق نه‌قه‌رموی (ذهب جمهور العلماء الى ان قصر الصلاة يشرع لفارقة الحضر والخروج من البلد وان ذلك شرط ولا يتم حتى يدخل اول

بیوتها (فقه السنة 285/1 اربع مسائل 54 وات : جه ماوه‌ری زانایان له سه‌ر نه‌وه‌ن که کورت کردنه‌وه‌ی نوێژ ده‌ست پینه‌کات به‌به‌جی هیشتنی شوینی نیشته جی بون وه‌ده‌رچون له شوینی خوت وه نه‌وش مه‌رجه بو کورت کردنه‌وه نوێژ به‌ چوار رکاتی نه‌کات له‌گه‌رانه‌وه‌دا هه‌تا نه‌یه‌ته ناو سه‌ره‌ی ماله‌کانه‌وه هه‌روه‌ها ابن قدامه نه‌فرموی : (ولو کانت قریتان متداینتین فاتصل ببناء احدهما بالآخری فهما کالواحدة، وان لم تتصل فکل قریة حکم نفسها) 261/2 اربع مسائل . واته : نه‌گه‌ر دودی نزیک بون خانوه‌کانیان به‌یه‌ک که‌یشتبێن له‌وه هه‌ردوکیان وه‌ک یه‌ک دی وان به‌لام نه‌گه‌ر دور بون له‌یه‌کتره‌وه نه‌وه هه‌مو دایه‌ک حوکمی خوی هه‌یه هه‌روه‌ها پیشه‌وا (بخاری) ده‌فه‌رمویت : (باب یقصر إذا خرج من موضعه) واته : بای کورت کردنه‌وه‌ی نوێژ نه‌گه‌ر له‌شوینه‌که‌ی خوی تینه‌ری کرد . نه‌نه‌س ﷺ ده‌فه‌رمویت : نوێژی نیوه‌پۆم کرد له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌دینه چوار رکات وله (ذی الحلیفة) دو رکات ، (ابن حجر) ده‌فه‌رمویت : واته : نه‌گه‌ر نه‌یه‌تی سه‌فه‌ری هیئا .. فتح الباری 279/3 .

هه‌روه‌ها (ابن المنذر) ده‌فه‌رمویت : نه‌مزانیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوێژی کورت کردبێته‌وه له‌سه‌فه‌ریک له‌سه‌فه‌ره‌کانی ته‌نها دوا ده‌رچون نه‌بیت له‌مه‌دینه ، نه‌مه‌ش بۆچونی جه‌ماوه‌ری زانایانه . الثمرات الجیاد ص 158 .

پێنجهم / ئایا له‌گه‌ل ده‌رچون پیوست ده‌کات نه‌یه‌تی

کورت کردنه‌وه‌ی هه‌بیت یان کۆ کردنه‌وه ؟

نه‌وه‌ی که‌راسته‌و وه‌گیراوه لای زانایان نه‌وه‌یه ، نه‌یه‌ت مه‌رج نی‌یه بو کورت کردنه‌وه‌ی نوێژو کۆکردنه‌وه‌و مه‌سحی خوف، هیچ کام له‌مانه‌ پینوستانیان

به دامه زاندى نيهت نويه . سهيرى (المغنى والشرح الكبير) 258/2 و (فقه السنة) 245/1 و (مجموعة الفتاوى) 13/24 بکه .

قال سيد سابق (رحمه الله) : ولا تشتط النية من الجمع والقصر قال ابن تيمية وهو قول الجمهور جميعا . 245/1 .

قال شيخ الاسلام : وهكذا اختلفوا في الجمع والقصر هل يشترط له النية ؟ فالجمهور لا يشترطون النية كمالك وأبو حنيفة وهو أحد القولين في مذهب أحمد وهو مقتضى نصوصه .

والثاني تشتط كقول الشافعي وكثير من أصحاب أحمد كالخري وغيره والاول اظهر ومن عمل باحد القولين لم ينكر عليه . مجموعة الفتاوى 13/24 .

تبيينى : بينويست ناكات پيش نويژ به خه لكى بليت من نويژ كورت نه كه مه وه نه گهر خه لكى نويه تى دو ركاتى هينا پيش نويژ چوارى كرد نويژه كه تى ته واوه چونكه كاتى عثمانى كورى عفان له حج چوارى كرد خه لكى هه موى به ته موى دو ركات بون كه سيش نويژى دوباره نه كرده وه . هه روه ها شيخ الاسلام ده فهرموى : وكذلك لما جمع بهم لم يعلمهم انه جمع قبل الدخول بل لم يكونوا يعلمون انه يجمع حتى يقضى الصلاة الاولى فعلم ايضا ان الجمع لا يفترق الى ان ينوى الى الشروع في الاولى كقول الجمهور والمنصوص عن احمد يوافق ذلك الفتاوى الكبرى 146/1 اربع مسائل 68 . واته : هه به و شيويه كاتيك پيغه مبه ر نويژى كو كرده وه له گه ل هاوه نه كاندا ناگاداريان نه كرده وه كه نويژ كو ده كاته وه پيش كاتى نويژه كه به لكو نه بيان زانى نويژ كو ده كريته وه هه تا نويژى يه كه م ته واو بو كه واته رون بووه كو كرده وه نويژ بينويستى به نيهت نويه له كاتى نويژى يه كه مدها وكو وتهى جه ماومرى زانايان وه ده قى پيشهوا نه حمده . به لام نه گهر پيش نويژيك خه لكه كه ل ناگادار كرده وه هيچى له سهر نويه . ته نها له و كاته دانه بى كه خه لكه كه نيسته جيبن و نيمام موسافر بيت

شه شهه / نایا جیاوازی سه فهری دورو سه فهری نزیک

ههیه؟

هیج جیاوازیهك له سه فهری دور و سه فهری نزیک نییه وهك (شیخ الاسلام ابن تیمیه) ده فهرمویته: جیاوازی له نیوان سه فهری کورت و سه فهری دریش، نهه جیاوازییه هیج بنه مایه کی نییه نه له قورنانداده نه له سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ، بهئکو حوکه کان که خوی گه وره که باسیان لیوه دهکات به شیوهیه کی (مطلق) واته: بنی سنور، باسیان دهکات، وهك خوی گه وره له نایه تی پاک کردنه وهدا ده فهرمویته: (نه گهر نیوه نه خوش که وتن یان له سه فهر بون) (مانده) 60/ له نایه تی رۆژویشدا ده فهرمویته: (هه رکه سیك نه خوش بو یان له سه فهر بو، رۆژانی تر بیگیریتنه وه) (البقرة) 184، وه ده فهرمویته: (نه گهر سه فهرتان کرد له سهر زه ویدا تا واتان له سهر نییه نه گهر نوێژ کورت بکه نه وه، نه گهر ترستان له کافران هه بو، هه روه ها پیغه مبهردا ﷺ ده فهرمویته: (خوی گه وره رۆژی ربهزان و نبوهی نوێژی فهرزی له سهر لابر دون) تاده گاته نه وهی که (شیخ الاسلام) ده فهرمویته: (بهه دهقانه و غهیری نهه دهقانهش له قورن و سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ هیج جیاوازییهك نییه له نیوان سه فهری نزیک و سه فهری دوردا، جا هه ر که سیك جیاوازی خسته نیوان سه فهری نزیک و سه فهری دور، نهوا جیاوازی دهخاته نیوان دو شته وه که خوی گه وره بهیه که وه باسیانی کردوه، به جیاوازییهك که هیج بنه مایه کی نییه نه له قورن و نه له سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ، مجموعه الفتاوی 24/25-25

حهوتهه / نایا ماوهیه کی دیاری کراو له شه رعدا دیاری

کراوه بو کورت کردنه وهی نوێژ؟

بن گومان جیاوازی ههیه له نیوان پێشهواکاندا له دیاری کردنی نهو ماوهیهی که

پی‌ی دهوتری سه‌فهر، به‌لام هیچ کام لهو فهرمودانه دیاری کردنی تیدا نی‌یه،
 له‌وانه‌شه یه‌کیک بلیت: خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ
 شَيْءٍ﴾ واته: هیچ شتیک نی‌یه که خوی گه‌وره له‌قورن‌اندا بونی نه‌کردبیته‌وه،
 یان ده‌فهرمویت: ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا﴾ له‌وه‌لامدا نه‌لین: راسته
 دینه‌که‌مان وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ
 عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ جوله‌که‌یه‌ک به‌عومه‌ری کوری
 خه‌تتایی وت: نایه‌تیک له‌قورن‌اندا یه‌ نه‌گهر بو نیمه دابه‌زیایه نه‌مان‌کرد
 به‌جه‌ژن، نینجا له‌و نایه‌ته‌ی خوینده‌وه، هه‌روه‌ها پی‌نغه‌مبه‌ر ﴿ده‌فهرمویت﴾ (هیچ
 شتیک نی‌یه نزیک‌تان بکاته‌وه له‌به‌ه‌شت و دور‌تان بخاته‌وه نه‌ جه‌ه‌نم نیلا
 فهرمانم پی‌کردون، وه‌هیچ شتیک نی‌یه دور‌تان بخاته‌وه له‌به‌ه‌شت و نزیک‌تان
 بکاته‌وه له‌جه‌ه‌نم نیلا هه‌ده‌غهم لی‌کردون، نه‌مه پی‌نشه‌وا شافعی ریوایه‌تی
 کردوه سه‌یری (مشکاة المصابیح) بکه . بویه گه‌رانه‌وه بو سونه‌تی پی‌نغه‌مبه‌ر ﴿
 باشتره‌له‌﴾ (قیل و‌قال) و له‌و جیا‌وازیانه‌ش نه‌گهر چی له‌دیندا شتی وان‌یه، وه‌ک
 خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا
 كَثِيرًا﴾ واته: نه‌گهر له‌و قورن‌انه له‌غه‌یری خواوه بوایه جیا‌وازی زوری تیا‌دا
 ده‌بو، هه‌رچه‌نده له‌و جیا‌وازیانه پاداشتیان بو‌نوسراوه، به‌لام زوری نه‌و
 جیا‌وازیانه له‌شه‌رعدا نین، له‌به‌ر نه‌وه له‌وه‌ی دروسته شوین هه‌ر کام له‌وانه
 بکه‌ویت به‌تاییه‌تی له‌عامه‌ی خه‌ک بو، به‌لگه‌ی به‌هیزی نه‌ده‌زانی، به‌لام
 بو‌که‌سیک جی‌که‌ی لومه‌یه که‌خوی به‌شوین که‌وته‌ی به‌لگه بزانی‌ت، بویه (ابن
 تیمیه) ده‌فهرمویت: دیاری کردن به‌میل و به‌فهرسه‌خ پی‌ویست ده‌کات به‌ناسینی
 ماوه‌ی رویه‌ری زویه‌کان، نه‌مه‌ش که‌س نازانی ته‌نها کومه‌لیکی تاییه‌تی که‌م
 نه‌بیت، نه‌وه‌ی له‌وانه‌شی باس کردوه به‌چاو لی‌گه‌ری له‌غه‌یری خویمه‌وه (نقل‌ی
 ده‌کات، نه‌وه‌ش شتیکی وان‌یه له‌شه‌رعدا بریاری یه‌کجاری له‌سه‌ر درابیت،

پيغەمبەرىش ﷺ ماوەيەكى ديارى نەكردووە لەوتارەكانيدا، لەكاتيكدە
پيغەمبەر ﷺ نيرراووە بۆ هەموو خەلکى (مجموعۃ الفتاوى 27/24).

هەر وەها پيشەوا (بیهقی) دەفەر مویت: (وهذا كله صحيح وليس في كله تحديد
لاقل مايقع عليه اسم السفر) واتە: فەرمودەکان هەمويان راستن (نەوانەى کە
باسى ماوەيان تیندا هاتووە لە 3 پۆژەووە هەتا تاقیک) بەلام لە هەموياندا ديارى
کردنى تيا نەيه بۆ کەمترین ماوەيەك کە ناوى سەفەرى لى بفریت (سەیری
الثمرات الجیاد) بکە ص 153.

هەر وەها (ابن تیمیة) دەفەر مویت: (.. پيغەمبەر ﷺ ماوەى کورت کردنەوێ
نوێژى ديارى نەکردووە بە سنوریک، نە کات و نە شوینی، نەوانەش وتراون لەو بارەووە
جیا جیا و هیچ کامیان بە لگەیان تیانیه و ناتوانیت سنوریکى ديارى کراوى بۆ
دابینیت، هەر وەها دەفەر مویت: (نەمەش پای زۆرینەى پيشينان وشوین کە وتوانە،
نەمەش راستینى وتە کانه لەروى بە لگەووە) مجموعۃ الفتاوى 12/24.

هەر وەها (صديق خان) دەفەر مویت: (پێوستانە بگەرێننەووە بۆ ئەوێ کە بە چى
دەوتریت سەفەر لە شەرعدا یان لە زمانەوانیدا یان لە نەزیریتى خەلکدا، جا ئەوێ
کە دەرچون بو ئەو ئەووە سەفەرە و واجبە دو رکات بکەیت) الروضة الفیدیة 152/1.

هەر وەها (ابن تیمیة) دەفەر مویت: (ديارى کردنى ماوەيەكى ديارى کراو بۆ
سەفەر هیچ بنه مايهكى نییه، نە لە شەرع نە لە زامان نە لە نەزیریت نە لە عەقل،
زۆرینەى خەلکیش پێوانە نازانیت .. بۆ زیاتر شارەزا بونیش لەوتەى زانایان
لە ديارى کردنى ئەو ماوەيەى کە دایان ناووە بۆ ئەوێ کە سیک پێى بوتریت (مسافر)
و نوێژەکەى تيا کورت بکاتەووە، سەیری عون المعبود ج 4/ 47-49 شەرحى
فەرمودەى 1198، والمنطقى شەرحى (الموطا) ج 251/2-254 بکە ئەگەر اربع
مسائل.

هاشتم / نایا چهند پوژ بوټ ههیه

نوێژ کورت بکه یتهوه ۹.

ابن عباس له پیغه مبهری خواوه ﴿﴾ ریوایهتی کردوه که پیغه مبهر ﴿﴾ له هه ندی له سه فه ره کانیدا (18) پوژ ماوه ته وه، دو رکات دو رکات نوێژه چوار رکاتیه کانی ده کرد، (ابن عباس) خویشی ده فه رمویت: (ئیمه له سه فه ره کانیماندا نه گهر (19) پوژ بمانیایه ته وه، نه وا ئیمه ش به هه مان شیوه نوێژه کانیمان دو رکات دو رکات ده کرد، وه نه گهر زیاتر له (19) پوژ بمانیایه ته وه (ای تمام) مان ده کرد، واته: نوێژه کانیمان وه کو خوی ده کرد ههر به چوار رکاتی. رواه البخاری تحفة الاحوذی 91/3. ههروه ها عیمرائی کورپی حوصهین ده فه رمویت: (له گهل پیغه مبهری خواوا ﴿﴾ به شداری جهنگم کردوه به شداری (فتح) ی مه که کم کرد جا پیغه مبهر ﴿﴾ له مه که که (18) شهو مایه وه وه دو رکات زیاتری نه ده کردو ده یفه رمو: نه ی دانیشتوانی مه که که نیوه نوێژه کانتان وه کو خوی بکه ن، واته: چوار رکات، چونکه ئیمه له سه فه رداين. رواه ابو داود. عون المعبود 68/4

(ابن عباس) له پیغه مبهروه وه ﴿﴾ ریوایهتی کردوه که پیغه مبهر ﴿﴾ له مه که که (17) پوژ ماوه ته وه نوێژه کانی کورت کردو ته وه، (ابن عباس) ده فه رمویت: جا ههر که سیک له سه فه ره که یدا (17) پوژ بمینیتنه وه نه وا نوێژه کانی کورت ده کاته وه، وه نه گهر زیاتر مایه وه له (17) پوژ (ای تمام) ده کات. رواه ابو داود. عون المعبود 69/4.

(ابن عباس) ده فه رمویت: پیغه مبهر ﴿﴾ له مه که که پوژی (فتح) (15) پوژ مایه وه نوێژه کانی کورت ده کردوه .. 70/4.

(انس) ی کورپی ملک ده فه رمویت: له گهل پیغه مبهری خواوا ﴿﴾ له مه دینه وه به ره مو مه که که که وتینهری جا پیغه مبهر ﴿﴾ له مه که که دا هه تا له وئ بو نوێژه کانی کورت ده کردوه هه تا گه رایه وه بو مه دینه، پرسیار کرا له (انس) نایا چهند پوژ

لهمهكه دامانهوه؟ نهویش فهرموی: (10) رۆژ ماینهوه لهمهكهدا. عون العبود
71/4.

له پێشهوا (علی) هوه رپوایهت کراوه که فهرمویه تی: ههرکه سیک له سه فهردا
(10) رۆژ مایه وه نهوا نوێژهکانی وهکو خوی دهیانکات و کورتیان ناکاته وه، به لام
له رپوایهت هه که ی (عبدالرزاق) دا بهم شیوهیه یه: نه گهر له سه فهره که تدا (10) رۆژ
مایه وه نهوا نوێژهکان وهکو خوی بکه، جا نه گهر حانه ت وابو نه توت نه مرؤ نا
به یانی ده گهر نیه وه، نهوا نوێژهکان ت کورت بکه ره وه، نه گهر چی مانگی کش له و
شوینه دا به مینیتیه وه به و حاله وه .. تحفه الاحوذی 91/3.

له (ابن عمر) هوه رپوایهت کراوه که فهرمویه تی: ههرکه سیک له سه فهره که یدا
(15) رۆژ مایه وه، نوێژهکانی کورت ناکاته وه به (ای تمام) دهیانکات، أخرجه محمد
بن الحسن فی کتاب الآثار، تحفه الاحوذی 91/3.

ههروه ها رپوایه تینکی تر له (ابن عمر) هوه هه یه که ده فهرمویت: نه گهر (مسافر)
بویت و بریار تدا له سه فهره که تدا (15) رۆژ به مینیتیه وه، نهوا نوێژهکان ت
به (ای تمام) بکه، به لام نه گهر بریار ت نه دا به و شیوهیه وه نه ت نه زانی که چه نایک
ده مینیتیه وه، نهوا نوێژهکان ت کورت بکه ره وه. تحفه الاحوذی 91/3.

(سعید ی کوری) (المشعب) ده فهرمویت: نه گهر سه فهرت بۆ شونینک کردو (15) رۆژ
تیایدا مایه وه، نهوا نوێژهکان ت به (ای تمام) بکه: واته وهکو خوی بیانکه. تحفه
الاحوذی 92/3.

له دوا ی نه مانه وه زانیانی نیسلام جیا وازیان له نینا ندا هه یه له سه ره نه و کاته ی
که (مسافر) بۆی هه یه که له سه فهره که یدا نوێژهکانی تیا کورت بکاته وه، سوفیانی
(ثوری) و (اهل ی کوفه) (15) رۆژیان دیاری کردو بۆ (مسافر) که له سه فهره که یدا
بۆی هه یه نوێژهکانی تیا کورت بکاته وه، ههروه ها نه شلین: نه گهر (مسافر)
برپاری دا که (15) رۆژ له شونینی سه فهره که یدا به مینیتیه وه نهوا (ای تمام) دهکات،
پێشهوا نه و زاعیش ده فهرمویت: نه گهر (مسافر) برپاری دا که (12) رۆژ

بمینیتهوه نهوا (اتمام) دهکات، پیشهوا مالک وشافعی ونه حمه دیش دهفهرمون؛
 نه گهر (مسافر) بریاری دا که (4) رۆژ یان زیاتر نه شوینی سه فهره که یلدا بمینیتهوه
 نهوا (اتمام) دهکات، پیشهوا (اسحاق)ی کوری (راهویه) پی وایه که به هیزترینی
 بۆچون و رایه کان نه وویانه که فهرموده که ی (ابن عباس)ی نه سهرمو
 له پیغه مبه روه عليه السلام ریوایه تی کردوه ده فهرمویت: پیغه مبه ر عليه السلام نه هه ندی
 له سه فهرکانیدا (19) رۆژ مایه وه نویره کانی دو رکات دو رکات ده کرد، (ابن
 عباس) خویشی ده فهرمویت: نه گهر نیمه (19) رۆژ بماینایه ته وه دو رکات دو رکات
 نویره کانمان ده کردو نه گهر زیاتریش نه وه بماینایه ته وه نویره کانمان وه کو خوی
 ده کرد. تحفة الاحوذی 92/3-94.

پیشهوا (بیهقی) دهرباره ی نهو جیاوازیانه ی که له ریوایه ته کاندا هاتوه
 سه بارت به مانه وه ی پیغه مبه ر عليه السلام له مه که دا ده فهرمویت: نه وه ی که فهرمویه تی
 پیغه مبه ر عليه السلام (19) رۆژ ماوه ته وه رۆژی چونه ناو رۆژی دهرچونیشی پیوه
 ژمیردراوه، نه وه ی شی که ده لنی (17) رۆژ، رۆژی چونه ناو دهرچونی لی
 لابرده، وه نه وه ی شی که ده لنی (18) رۆژ، دانه یه کیانی لی لابرده. 5.
 به لام سه بارت به ریوایه تی (15) رۆژه که وه پیشهوا (ابن حجر) ده فهرمویت: له
 کتییی (خلاصه) دا به لاوازی دایناوه، وه نه گهر (ثابت) یش بیته واته: (صحیح) بیته
 نهوا به شیوه یه که لیک دهریتنه وه، گیرمه وه ی فهرموده که وای گومان برده که
 پیغه مبه ر عليه السلام ریوایه تی (17) رۆژه که یه، نه میش رۆژی چونه ناو دهرچونی لی
 لابرده وه به (15) ریوایه تی کردوه، نه مهش نه وه ده گه یه نن که ریوایه تی (19)
 رۆژه که له هه مویان (راج) ترو پیشهوا (اسحاق) یش نیشی به مه بیان کردوه ..
 هه تا ده گاته نه وه ی پیشهوا (ابن حجر) ده فهرمویت: کۆکردنه وه (جمع) ه که ی
 پیشهوا (بیهقی) کۆکردنه وه یه کی به هیزو دامه زراوه، ده مینیتهوه ریوایه تی (15)
 رۆژه که، سه بارت به مهش به (شاذ) ده ژمیردیت، چونکه پیچه وانیه ی ریوایه ته
 به هیزه کانه، هه روه ها ریوایه تی (20) رۆژه که ش هه ر به (شاذ) ده ژمیردیت

به هه مان شیوهی ریوایه تی (15) رۆژه که، ریوایه تی (18) رۆژه که یش
(صحيح) نییه له پوی (اسناد) وه .. اه . قسه کانی (ابن حجر) کوتایی پێ هات .
به م شیوهیه بۆمان رۆن ده بێته وه که ریوایه تی (19) رۆژه که له هه مویمان
به هینتره جا بۆیه هه ر که سینک بریاری دا له سه فه ره کهیدا (19) رۆژ یان زیاتر
بمینیته وه، نه وا با نوێژه کانی وه کو خۆی بکات، واته: کورتیان نه کاته وه، به لام
نه گه ر که سینک له سه فه ردا بو نه یده زانی چه ند له سه فه ره کهیدا ده مینیته وه نه وا
بۆی هه یه نوێژه کانی کورت بکاته وه نه گه ر چی چه ند سائیکیش بمینیته وه،
هه وه کو (ابن المنذر) ده فه رمویت: (أجمع أهل العلم ان للمسافر أن يقصر ما لم
يجمع اقامة وان أتى عليه سنون ..) فقه السنة 288/1 و تحفة الاحوذی 93/3 .
نه و ریوایه تانه شی که له هه ندی له ها وه لانی پیغه مبه ره وه ﷺ گیراونه ته وه هه ر
به م شیوهیه بون، واته: نه یان زانیوه له سه فه ره کهیدا چه نديک ده مینه وه، له و
ریوایه تانه ش:

أ- عبدالله ی کوری عمر (6) مانگ له (اذریجان) مایه وه نوێژی کورت ده کرده وه
له بهر زۆری به فر. بر وانه (ارواو الغلیل) 28/3، (بیهقی) ریوایه تی کرده .

ب- انس ی کوری مالک (2) ساڵ له شام مایه وه نوێژی کورت ده کرده وه.

ج- عبدالرحمانی کوری سه موره (2) ساڵ له کابول مایه وه نوێژی کورت
ده کرده وه، به لام نه م حالته دا ته نه ا نوێژه که ی کورت ده کاته وه، مه گه ر عوزریکی
شه رعی هه بیته بۆ کو کرده وه ی که له دوایدا دینه سه ری .. سه یری (زاد المعاد) بکه
463/1 .

پیشه وا احمد ده فه رمو: اذا نوى الإقامة أربعة أيام اتم ، وان نوى دونها قصر
وحمل هذه الاثار واصحابه لم يجمعوا الإقامة البته بل كانوا يقولون اليوم نخرج
غدا نخرج واته نه گه ر نه ته تی مانه وه ی چوار رۆژی هینا نوێژه که به ته واوی نه کات
واته چوار رکات ، به لام نه گه ر له وه که متر نه ته تی هینا واته له چوار رۆژ که متر نوێژ

كورت ددكاتەو وە ئەو فەرمودانە ئەوێ لێوەردەگیرێ كە پێغەمبەر ﷺ وە
 هاوێ ئەكانی نیە تیان ئەبوە نیشتە جی بن بەلكو وتویانە ئەمڕۆ دەرەچین بەیانی
 دەرئەچین . اربع مسائل .

ئەوێ كە ماوێ تیشكی بخەینە سەر ئەوێیە ، ئەگەر كەسێك گومانی هەبو ئەوێ
 (مسافر)ە یان نا یان یەكێ پێی ئەئیت دو ركات بكەو یەكێك پێی ئەئیت چوار
 ركات بكە ، ئەگەر توشی گومان بو ئەوا باشتەر وایە نوێژەكە بەتەواوی بكات ،
 هەر وەك (ابن تیمیە) دەفەرموێت : (فمن كان عنده شك في جواز القصر فأراد
 الاحتياط فلا تمام أفضل) واتە : ئەوێ گومانی هەبو ئەدروست بونی كورت
 كردنەو وەو ویستی (احتياط) بكات ، چوار ركات ، (تمام) بۆی باشتەر .

هەر وەها دەرپاری ئەو كەسەش كە زیاتر لە چوار رۆژ لە سەفەرەكەیدا بێئیتەو
 دەفەرموێت : باشتەر وایە نوێژەكانی بە (تمام) بكات . مجموعة الفتاوى 13/24 - 1 .

تییینی : ئەگەر كەسێك هیجەرتی كرد بۆ شۆئینێك پێنۆستە دواي چوار رۆژ چوار
 ركات بكات و بۆی نییە بەردەوام نوێژ كورت بكاتەو ، چونكە قیاس ناكړیتە سەر
 ئەوێ كە بەردەوام نیەتی گەرانەوێ هەبێت ، چونكە جیاوازی هەیه لە نیوان
 (مسافر)ێك كە بەشیوێهێكی كاتی دەرۆات بۆ شۆئینێك ئەگەر موهاجیرێك كە نیشتە
 جێیە و بەتەمایە شەهید بێت ، بەلام بۆی هەیه لە سەرەتای هاتنی دا چوار رۆژ
 نوێژ كورت بكاتەو وە هاوێ ئەكانی پێغەمبەر ﷺ ئەوا دێی لەمەكەو وە هاتن كە
 بەس تەنها (اهلی صوفیه كە ژمارەیان 400 بو مان و حاشیشیان ئەبو نوێژیشتیان
 چوار ركاتی دەكرد نابێت كەسێك بەبیانوی نیەتی گەرانەوێ بۆ شۆئنی نیشتە جێی
 دوركات دو ركات بكات چونكە گەرانەوێ بۆ شۆئینێك كە هیجەرتت لێكردوێ پێش فتح
 كردنی ئە تاوانە گەورەكانە پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموێت : (والمرتد بعد هجرته
 اعرابيا) رواه النسائي و ابو داود صحيح الجامع الصغير / فتح الباری باب التعرب
 في الفتنة . بەلگەێ ئەوێش كە ئە شۆئنی هیجەرتدا نوێژ كورت ناكړیتەو

(عثمانی الطویل) له تابعیه کهوه که ناوی (روفیعی کوری مهرانی بصریه) که ناسراوه به (ابو العالیة الریاحی) نه فهرموی ؛ خطبنا ابو بکر فقال قال رسول الله ﷺ للمقیم اربع وللظاعن رکعتان مولدی بمکه ومهاجرى بالمدينة فإذا خرجت من المدينة فصاعدا من ذی الحلیفة صلیت رکعتین حتی اجمع الیهما فقلت لرفیع انی اتی البلد فاقیم به شهرین افاقصر الصلاة؟ قال نعم وان اقمته به خمسين سنة حتی ترجع الی قنارک) ابو نعیم فی الحلیة 222/5 البخاری فی التاریخ الکبیر 258/3/2 اربع مسائل 62 واته عثمان الطویل له ابو العالیة کهوه نه گیریته وه وتی ابو بکر وتاری بو داین فهرموی پیغه مبهرد ﷺ فهرموی بو نیشته جی چوار و بو موسافر دو رکات شونی له دایک بونم مه کهکیه وه شونی هیجره تم مه دینه یه جا نه گهر له مه دینه دهرچم نه ولای مه دینه ش له ذو الحلیفه وه دو رکات ده کهم هه تا نه گهریمه وه بو مه دینه وتم به روفیع من دیم بو نه م ولاته دو مانگ نه مینه وه نایا نوئز کورت بکه مه وه وتی به لی نه گهر په نجا سال له وی بویت هه تا نه گهریمه وه شونی نیشته جی بونت. پیغه مبهردیش ﷺ خوی له مه دینه دو رکاتیان نه کرد، به نکو هه مویان چوار رکاتیان ده کرد که نه م مه سه له یه وهک (اجماع) و کورای هاوه نه کان وایه واته اجماعی سکوتی. به لام خاله سه ربازیه کان که دورن له شونی نیشته جی و هیجره ته وه هه نندیکیان ماوهی سه فهر ده یگر نه وه ، سهیری خالی جه وته م بکه له کورت کردنه وهی نوئز هه روه ها خالی بیسته م له کورت کردنه وهی نوئز

نویهم / له گهرانه وه دا تا کوئ نوئز کورت ده که یته وه ؟

وهک چۆن له ده ست پئ کردنی نوئز کورت کردنه وه دا باسما ن کرد که له ده رچونی له ناوه دانی وبه جی هیشتنی خانوه کانی شونی نیشته جی که ی نه وه جوکه مه ده ست پئ ده کات له کاتی، گهرانه وه شدا چونه ناو شار کوتایی هاتنه بهو جوکه مه، جا نه گهر نزیک بویته وه له ناوه دانی وماله کانت لی دیار بو نهوا بهرده وام نوئز کورت ده که یته وه هه تا چونه ژوره وهی شاره که، پیشهوا بوخاری ریوایه ت ده کات

ودەفەر مۆیت: علی کۆری ئەبو طالب ﷺ ئەکوفە دەرجو بۆ سەفەر مالهەکانی ئی دیاربو نوێژی کورت دەکردەوه، کاتی گەرایەوه وتیان: ئەمە کوفەییە! فەر موی: ئەخیر هەتا دەچینه ناوی، لەریوایەتەکە ی تردا دەفەر مۆیت: (علی بن ربیعە) وتی: دەرجوین لەگەڵ علی کۆری ئەبو طالبدا نوێژمان کورت دەکردەوهو مالهەکانیشمان ئی یدار بون و دەمانبینی، وەلە (وقاء بن ایاس) هوه دەفەر مۆیت: (دەرجوین لەگەڵ علی کۆری ئەبو طالبدا و رومان کردە نێرە - دەستی بەرەو شام درێژ کرد- دو رکات دو رکات نوێژمان دەکرد هەتا ئەوکاتە ی کە گەراینەوه، سەیری کوفەمان دەکردو نوێژ داها ت و وتیان، ئە ی نەمیری موسلمانان نەمە کوفەییە نوێژ بکەینە چوار رکات؟ وتی: ئەخیر هەتا بچینە ناو کوفەوه، (ابن حجر) دەفەر مۆیت: (لا حتی ندخلها، ای لانزال نقصر حتی ندخلها فإنا مالم ندخلها فی حکم المسافرین) واتە: (لاحتی ندخلها) واتە: نێمە بەردەوام نوێژ کورت دەکەینەوه هەتا ئەچینە ناو کوفەوه، وەنێمە هەتا دەچینە ناو کوفەوه لەحوکمی (مسافر) داین. فتح الباری 278/3-279.

دەیهەم / نوێژی (مسافر) لە پێشت ئیمامییکی

نیشته جی^۱ (مقیم) هوه ...؟

موسی کۆری سەلەمە ئەعبدالله ی کۆری عباسی پرسی کە ئەمە کەه بوین وتم: نێمە ئەگەر ئەگەڵ ئێهەدا نوێژمان کرد چوار رکات نوێژ دەکەین، بەلام ئەگەر گەراینەوه بۆ شوێنەکانمان دو رکات نوێژ دەکەین، ئەویش فەر موی: ئەوه سوننەتی پێغەمبەری خوا یە ﷺ (أبوعوانه) ریوایەتی کردووە لەصحیحە کەیدا، کەواتە ئەگەر جەماعەت هەبو ئەبێت ئەگەڵ جەماعەتدا نوێژەکە ت بکەیت، ئەگەر جی (مسافر) یش بیت، نابێت بەتەنها نوێژ بکەیت، بەلام ئەگەر بەتەنها نوێژت کرد ئەوا دو رکات نوێژ دەکەیت هەر وەک پرسیار لە عبدالله ی کۆری عباس

کرا، چُون نوڙ بکھم نه گهر له مه ککه بوم وله گه ن نيمامدا نوڙم نه کړد؟ فهرموی:
 دو رکات سوننه تی پڼغه مېره ﷺ. صحيح مسلم 143/2-144، سهيری ارواء
 الغليل 21/3 بکه.

يانزه يه م/ حوكمی نه و كه سهی كه (مسافر) هو دو ركات نوږ دهكات له پشت نيماميكه وه كه چوار ركات دهكات !

نهم حالته زور برا به بوچونی خوی کردویه تی، بو نمونه: خوی (مسافر) ه دو
 ركات دهكات له گه ن نيماميكدا كه چوار ركات دهكات، كاتيك نيمامه كه دهكات
 ته حياتی يه كه م وهله دستيته وه بو ركاتی سينه م نهم (مسافر) ه سهر به خو
 سلام دداته وه، بگره هديه سلام دداته وهو به په له پهل وله گه ن ركاتی
 سينه می نه واندا نيته تی دو ركاتی عه سريشی لي دینن، جا نهم حالته تانه هيچی
 دروست ني، ته نانه ت نه گهر له ته حياتی کوتايش نوږ دابهستی له گه لياندا
 پيوسته چوار ركات بكهيت، هه نديكي تریش به عه مدی خویان دوا ده خن
 له نوږی جماعت به به لگي نه وهی (مسافر) ن، به لام نه وه له راستيدا
 ته مه به ليه له عبادته دا، نه گينا سوننه تی پڼغه مېره ﷺ له نوږی تريشدا هر
 به كومه ن خوی وهاوه لانی نوږيان كړدوه، له بهر نه وه با هه مو كه سينك ناگای
 له خوی بيت وته مه ل نه بيت له په رسته كاندا، به لگه شمان بو نهم حالته
 نه وه يه كه (بيهي) ريوايه تی دهكات (157/3) به (سند يكي) (صحيح)
 له (ابو مجلز) وه دده رمويت: وتم به عبدالله ي كوری عمر (مسافر) يك فريای دو
 ركاتی كومه ليكي نيسته چی دهكه ويت، نایا دو ركاته كه به سه بيكات، يان وهك
 نوږه كه ی نه وان دهكات؟ دده رمويت: عبدالله ي كوری عمر بيكه نی و وتی:
 به نوږه كه ی نه وان نوږ دهكات. ارواوا الغليل 22/3.

ههروهه پرسیاریان کرد له (ابن تیمیه) كه كۆمهڵێك نوێژی نیوهڕۆ دهكهن به جهماعهت، كه سێكیش ویستی نوێژی به یانی بکاتهوه به قهزا له گهڵیاندا، کاتی نیام ههڵدهستێتهوه نهو سهلام دهدا تهوه، نایا نهه نوێزه تهواوه، وهچ بۆچونیک به پراستی دهزانیت؟

(ابن تیمیه) ش له وهلامدا قهرموی: نهه نوێزه دروست نییه له بۆچونی ابو حنیفه و پیشهوا مالک و پیشهوا نهحمهه له ربوايه تیکیدا به لام لای پیشهوا شافعی دروسته و لای پیشهوا نهحمهه دیش له ربوايه تهكی تریدا . مجموعه الفتاوى 220/23 .

ههروهه به لگهیهکی تریشمان ههیه كه پیشهوا مالک له (نافع) وهه نهویش له عبدالله ی کوری عمره وه دهگێڕێتهوه كه عبدالله نهگهر نوێژی له دواى نیامیهكه وه بکهدایه وخۆی (مسافر) بوايه و نیامیش نیشتهجن، چوار پکاتی له دواى نهو نیامه وه دهکرد، به لام نهگهر خۆی به ته نهها نوێژی بکهدایه نهوا دو پکاتی دهکرد. الموطا 150/1 .

ههروهه له فتهوايهکی (اللجنة الدائمة) ی سعودیه دا هاتهوه كه سێك پرسیار دهكات و دهلیت: هاتم بۆ مهككه به نیهتی حج و عمره وله نیوان نوێژی نیوهڕۆ و عهسدا چومه ناو حهرمه وه بۆ نهو دی كه (طواف) بکهه و له وکاته دا بانگی عهسرو قامهت بۆ عهسرهاته پیشهوه منیش نوێژی نیوهڕۆم نهکردبو نیهتم هینابو له گهڵ عهسدا کۆی بکهمهوه، دهست کرا به نوێژی عهسرو منیش له نیوانیاندا مامه وه بوارم نهبو له وکاته دا نوێزه کانم به ته رتیب بکهه، نیهتی دو پکات نوێژی نیوهڕۆ دو پکات نوێی عهسرم هینا له گهڵ جهماعهتدا، وه دواى نهو دی نوێژمان تهواو کردو (طواف) هکهه تهواو کرد، له حهرمه هاتمه دهره وه نوێزه کهه کرده وه به ته رتیب دو پکات نیوهڕۆ دو پکات عهسر، حوکمی نهه نوێزه ی کههمن کردومه بهه شیاوزه چییه؟ .

وهلام: .. باشت و ابوبوت له وکات و ساته تهسکه دا كه خۆت باست کرد، نوێژت

بکردایه له گهڼ جه ماعه تدا به نیه تی نیوهړو پیاشان نوښتی عه سرت بکردایه به (قصر) واته: دو رکات، وهه روه ها له وه لای نه م پرسپاردها هاتوه پدیوه ندی به باسه که مانوه هیه که کردنی نوښته به (قصر) له دواي که سیکه وه که (اتمام) دهکات بو نه م شیوازه له وه لاما فهرموینه دروست نیه (جائز) نی یه نه و نوښته به م شیویه. اللجنة الدائمة

پیشهوا شتیقلی نه فهرمویت (اجماع العلماء على ان المسافر اذا اقتدى بمقيم لزمه الاتمام ولو كان القصر واجبا لما جاز صلاة اربع خلف الامام 363/1 واته: کو رای زانایان له سهر نه وهیه که موسافر نه گهر له دواي نیشته جینه که وه نوښتی کرد پنیوسته چوار بکات جا نه گهر نوښت کورت کردنه وه واجب بوايه دروست نه بو به دواي نیمامه وه چوار رکات بکات.

دوانزه یه م/ حوکمی نوښتی سوننه ت له سه فهدا: .

جه ماوهری زانایان له سهر نه وهن که کردنی سوننه ته کان له سه فهدا دروسته بو نه و که سه ی که نوښتی کورت دهکاته وه، هه روه ها دروستیشه که نه یکات به و مهرجه ی ته مه لی له په رسته کاند ا نه بیته، به لام له هه مان کاتدا هه مویان یه کده نگن له سهر سوننه تیتي سوننه ته (مطلق) دهکان، واته: نه و سوننه تانه ی که راتب نین، هه روه کو پیشهوا نه وه وی له شهر حی (صحیح) ی مسلم دا باسی کردوه، تحفة الاحوذی 96/3.

به لگه ی نه وه ی که دروسته له سه فهدا نه و سوننه تانه نه که یت که له گهڼ فهرزه کاندان عبدالله ی کوری عمر ده فهرمویت: هاوه لی پیغه مبهرم کردوه ﴿﴾ له سه فهدا له دو رکاته فهرزه که زیاتر هیچی تری نه ده کرد، هه روه ها نه بویه کرو عمرو عوسمایش به هه مان شیوه، خویان لی رازی بیته، پیشهوا بوخاری ریوایه تی کردوه له گهڼ (باب من لم يتعلو في السفر دبر الصلاة وقبلها) فتح الباری

.288/3

هروه‌ها پیشه‌وا نه‌حمه‌دی کوری جه‌نبه‌ل له‌مسنده‌که‌یدا ده‌یگیریتیه‌وه که
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌فهردا له‌پیش نویژه‌ فهرزه‌که‌و دوایه‌وه هیچ نویژیکی تری
 نه‌ده‌کرد، دیاره‌ نویژی چیسته‌نگاو شه‌و نویژو دو رکاتی پیش نویژی به‌یانی
 کردوه، وه‌ک دینه‌ سهری، بو‌ نه‌وه‌ی یه‌کینک نه‌یکاته به‌لگه له‌سه‌فهردا، شه‌و
 تابه‌یانی بخه‌ویت، یان به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک نویژی چیسته‌نگاو نه‌کات، یان
 سوننه‌تی ده‌ست نویژ یان (تحیه‌ المسجد) ..

پیشه‌وا بوخاری ده‌فهرمویت: باب (من تطوع في السفر في دبر الصلاة وقبلها
 وركع النبي ﷺ ركعتي الفجر في السفر) واته: نه‌وه‌ی که سوننه‌ت ده‌کات
 له‌سه‌فهردا له‌غهی‌ری دوا‌ی نویژه‌ فهرزه‌کان وپیشیان، وه‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ دو
 رکاته‌که‌ی پیش نویژی به‌یانی کردوه، عبدالله‌ی کوری عامر له‌باوکیه‌وه
 نه‌یگیریتیه‌وه که پیغه‌مبه‌رم ﷺ بینیه‌وه که شه‌و نویژی کردوه له‌سه‌فهردا له‌سهر
 پشتی ولاحه‌که‌ی بو‌ ههر شوینیک برؤیشتایه . فتح الباری 290/3 . پیشه‌وا
 نه‌حمه‌د ربوایه‌تی کردوه له‌ (مسند)ه‌که‌یدا ژماره‌ی فهرموده‌که (15118)
 هروه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌رؤژی فتحدا هه‌شت رکات نویژی چیسته‌نگای کرد . فتح
 الباری 290/3 .

هروه‌ها (ابو داود و) (ترمذی) له‌برانی کوری عازبه‌وه که ده‌فهرمویت: (هه‌ژده
 جار سه‌فهرم له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه نه‌مبینیه‌وه دو رکاتی پیش نیوه‌پۆ وازی
 لی بیتیت، نه‌م فهرموده‌یه‌ش پیشه‌وا بوخاری به‌ (حسن‌ی) له‌قه‌لهم داوه،
 هروه‌کو پیشه‌وا (ترمذی) لیوه‌ی ده‌گیریتیه‌وه، سه‌یری تحفة الاحوذی 95/3 بکه
 . هروه‌ها پیشه‌وا مالک ده‌فهرمویت: له‌ (باب: صلاة النافلة في السفر بالنهار
 والليل والصلاة على الدابة) واته: باسی نویژی سوننه‌ت له‌سه‌فهردا به‌رؤژو
 به‌شه‌و نویژ کردن له‌سهر و لاغ .

پیشه‌وا مالک ده‌فهرمویت: بینم گه‌یشتوه که (قاسم‌ی) کوری محمدمو عروه‌ی کوری
 زبیرو (ابوبکر‌ی) کوری عبدالرحمن، که له‌سه‌فهردا سوننه‌ت یان ده‌کرد (یحیی‌)

دهفهرمویت: پرسیار کرا له پېشه‌وا مالک دهرباره‌ی سوننه‌ت له‌سه‌فهردا، وتی: دروسته له‌شهو پوژا وه پېم گه‌یشتوه که هه‌ندیک له‌زانایان سوننه‌ت‌یان کردوه الموطا 150/10. که‌واته ماوه‌ته‌وه سهر نه‌وه‌ی که چوڼ نه‌و فهرمودانه ریک بخه‌ین، به‌تاییه‌تی فهرموده‌که‌ی عبدالله ی کوری عمر، که کومه‌ئیک‌ی بین‌ی سوننه‌ت‌یان ده‌کرد وتی: نه‌وه چی ده‌که‌ن؟ وتیان: نویژی سوننه‌ت ده‌که‌ین، وتی: نه‌گهر سوننه‌تم بک‌ردایه چوار رکا‌تم ده‌کرد، سه‌یری (ارواء الغلیل) بکه فهرموده‌ی ژماره (563) 3/3.

ابن قیم ده‌فهرمویت: (سه‌باره‌ت به‌سوننه‌ته‌کانی پېش نویژه فهرزه‌کان ودوایان له‌سه‌فهردا، پېشه‌وا نه‌حمده ده‌فهرمویت: کردنی نویژه سوننه‌ته‌کان له‌سه‌فهردا ناساییه‌و هیچی تیا‌دا نی‌یه - واته: دروسته - وه‌له (حسنی بصری) یش‌هوه ری‌وایه‌ت کراوه که ده‌فهرمویت: هاوه‌له‌کانی پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌فهریان ده‌کردو پېش نویژه فهرزه‌کان و دوایان نویژی سوننه‌ت‌یان ده‌کرد، نه‌مه‌ش (واته: کردنی نویژی سوننه‌ت له‌سه‌فهردا) ری‌وایه‌ت کراوه له‌پېشه‌وا (عمر وعلی وجابر ومسعود وانس وابن عباس وابوذرو کومه‌ئیک‌ی زور له‌تابیعیه‌کان، نه‌مه‌ش وته‌ی پېشه‌وا (مالك وشافعی ونیسحاق وابو ثور وابن المنذر)، به‌لام (ابن عمر) سوننه‌تی نه‌ده‌کرد له‌سه‌فهردا نه‌له‌پېش فهرزه‌کان ونه‌له‌دوای فهرزه‌کانه‌وه، ته‌نها له‌شه‌ودا نه‌بی‌ت نه‌ویش شه‌و نویژی ده‌کرد، نه‌مه‌ش له‌(سعید ی کوری (مسیب و (سعید ی کوری جیر) وعلی کوری حسین، نه‌ویش له‌به‌ر نه‌و ری‌وایه‌ته‌ی که‌له (ابن عمر) وه ده‌گیرنه‌وه که‌له پېشه‌وه با‌سمان کرد ..

به‌لگه‌ش له‌سهر بو‌وچونی کومه‌ئی یه‌که‌م (نه‌وانه‌ی که پیتان وایه سوننه‌ت له‌سه‌فهردا ده‌کریت) نه‌وه‌یه که (ابن عباس) ده‌فهرمویت: پېغه‌مبه‌ر ﷺ نویژی فهرزی کرد له نیشته‌جییدا ونیمه‌ش له‌پاش وله پېشیا‌نه‌وه نویژی سوننه‌تمان ده‌کرد، هه‌روه‌ها نیمه له‌سه‌فهریشدا نویژی سوننه‌تمان ده‌کرد له‌پاش و پېشی

نويزه فهره كانه وه، (ابن ماجه) رپوايه تي كرده، ههروه ها رپوايه ته كه ي براني
 كوري عازيش كه له پيشه وه باسما ن كرد، به لگه يه بو كومه لي يه كه م، جانه م
 رپوايه تانه و رپوايه ته كه ي (حسنى بصرى) به لگه ن له سه ر نه وه ي كه دروسته
 كردنى نويزى سوننه ت له سه فهردا و فهرموده كه ي (ابن عمر) يش به لگه يه له سه ر
 نه وه ي كه دروسته تهر ك كردنى نويزى سوننه ت له سه فهردا، به م شيويه ده توانين
 كار به هه مو رپوايه ته كان بكه ين و رپكيان بخه ين، والله اعلم. المغنى 1/2-141-
 142 وزاد المعاد 1/456-457 وعون المعبود 4/4 و فقه السنة 1/288.

به لام نه وه ي جنى تيرامانه - هه رله (ابن عمر) وه رپوايه ت هه يه له سه ر
 كردنى سوننه ت له سه فهردا له وان هه ش (ابن عمر) ده فهرموي ت: نويزم كرد له گه ن
 بينغه مبه رى خوادا ﷺ نويزى نيوه رۆ له سه فهردا به دو ركات پاشان له دو ايشيه وه
 دو ركات، پيشه وا (ترمذى) ده فهرموي ت: نه م فهرموده يه فهرموده يه كى (حسن) ه
 ههروه ها (ابن عمر) ده فهرموي ت: نويزم كرده له گه ن بينغه مبه رى خوادا ﷺ
 له كاتى نيشته جنى وله كاتى سه فهردا - له كاتى نيشته جييدا دو ركاتم ده كرد
 له پيشيه وه و دو ركاتيش له پاشيه وه، وه له سه فهريشدا نويزى نيوه رۆم كرد له گه ن
 بينغه مبه ردا ﷺ به دو ركات وله له دو ايشيه وه دو ركات- نويزى عه سريشم كرد
 له گه نياندا هه ر به دو ركات وله دو ايشيه وه هيج نويزى نه كرد، وه نويزى
 (مغرب) يشم كرده له گه ن بينغه مبه ردا ﷺ به سنى ركات له نيشته جنى
 وله سه فهردا وه كويه ك و (مغرب) يش و تيرى رۆژه، پاشان له دو ايشيه وه دو ركاتم
 كرد له گه ن بينغه مبه ردا ﷺ واته: له دو اى (مغرب) وه پاشان پيشه وا (ترمذى)
 ده فهرموي ت: نه م فهرموده يه فهرموده يه كى (حسن) ه، وه بيس تومه له پيشه وا
 بوخارى يه وه كه ده يفه رمو: (ابن ابى ليلى) هيج فهرموده يه كى رپوايه ت نه كرده
 وه كو نه م فهرموده يه ي به لامه وه (باش) بيت، تحفة الاحوذى 3/97-98.

له كو تايدا نه وه ي كه ماوه كه له م خا نه دا باسى بكه ين نه وه يه كه زانايان
 يه كده نگن له سه ر تهر ك كردنى نويزى سوننه ت له (مزدلفه) دا، ههروه كو (ابن

المنذر) باسی کردوه .. (نقل ابن المنذر الاجماع على ترك التطوع بين الصلاتين بالمزدلفة) نیل الاوطار و (الثمرات الجیاد) مذهب سنیستیش لهم خالدها زیاد کردنی په رستنه کانه و ته مه لئ نه کردنه له نویژه کان و ده ست که و تنی یاداشت و نریک بوونه و هیه له خوا (لا يزال عبدی یتقرب الی بالنوافل حتی أحبه) رواه مسلم .

هروه ها عبدالله ی کوری عمر په زای خویان لی بیت عبدالله ی کوری سوننه تی ده کرد نینکاری نه ده کرد، وهک پیشه و مالک ده فهرموت؛ (بلغني عن نافع ان عبد الله بن عمر كان يرى ابنه عبيد الله یتنفل في السفر فلا ينكر عليه) واته؛ پید، که یشتوه له نافع هوه که عبدالله ی کوری عمر عبدالله ی کوری سوننه تی له ده فهردا ده کرد نینکاری لی نه کرد. سهیری (الترغيب والترهيب) بکه . مشكاة المصابيح 423/1

سیانزه هم / نایا نویژی فهرز له ناو ته یاره و سه یاره دا

ده کریت؟

بنچینه و (اصل) وایه که پیغه مېهر ﷺ له سه فهردا نه گهر سوننه تی بکر دایه له سه و لاخه که ی ده یکرد، هروه ها شه و نویژی شی له سه و لاخه که ی ده کرد، نه دیش بهم شیوه یه ده کریت که سهرت له سه و لاخه که دانه نییت، به لکو ده بیت رکوع و سجوده که ههر به سه ر بیت و به نیشارت، هروه ک له (انس) هوه له پیغه مېهری خواوه ﷺ ربوایه ت کراوه. بروانه (عون المعبود) 66/4 و (زاد المعاد) 329/1 .

زانا (ابو الطیب) که شهر حی (سنن) ی (ابوداود) ی کردوه ده فهرموت؛

(. به کورتی کردنی نویژه فهرزه کان له سه و لاخ دروسته له کاتی بونی عوزردا له و عوزرانه ش؛ باران و ترس له دوژمن و گیاننداری درنده و نه توانینی دابه زین له سه و لاخه که له بهر لاوازی .) (عون المعبود) 66/4 . هروه ها هم زانا به ریژه

له شوئییکی تر دا هەر لهم بارهیهوه دهفهرمویت؛ (.. دروسته کردنی نوێزی فهرز
 به سهر و لاخهوه، نهویش له بهر نهو ریوایه تهی که بێشهوا دهحهده
 له (مسند) که یما و (دار القطنی) و (ترمذی) و (النسانی) و (یعلی) کوری
 (مره) هوه ریوایه تیان کردوه بهم شیوهیه که بێغه مبهری خواو ﴿﴾ هاوه له کانی
 گه یشتنه شوئیک که ناوی تیدا بو له نیوان دو پارچه زهویداو شوئیه که ش تهسک
 بو، جا بێغه مبهر ﴿﴾ له سهر و لاخه که ی بو سهریان باران بو ژیریشیان ته را یی
 بو، کاتی نوێز هات و بێغه مبهریش ﴿﴾ فهرمانی کرد به بانگ بێز که بانگ بدات
 و قامهت بکات، پاشان بێغه مبهر ﴿﴾ بپش کهوت و نوێزی بو نهو هاوه لانه ی کرد
 که له گه تیدا بون، به نیشارهت به لام له کاتی (سجود) دا سهری زیاتر دانه نه واند
 وهک له کاتی (رکوع) دا بپیشهوا (ترمذی) ده ربهری لهم فهرمودهیه دهفهرمویت؛
 (حدیث غریب انفرد به عمرو بن میمون بن الرماح البخاری لایعرف الامن عدیته،
 وقد روی عنه غیر واحد من اهل العلم) پاشان دهفهرمویت؛ هەر لهم بارهیهوه
 ریوایهت کراوه له (انس) کوری ماله که هوه که نوێزی کردوه له سهر و لاخه که ی له ناو
 ناو و قوردا، زانیانی ش نیش له سهر نه مه ده که ن و نه مهش بو چونی بپیشهوا
 نهحه دهو نیسه ناچه ه، (ابن تیمیه) له (شرح الاحکام) دا دهفهرمویت؛ لهم
 فهرمودهیه و انای فهرموده که ی بپشوی بپیشهوا (عبدالحق) به (صحیح) ی
 له قه لهم داوهو بپیشهوا نهوهویش دهفهرمویت؛ (حسنه) و (بیهقی) یش دهفهرمویت؛
 لاوازه، فهرموده که ش به لگه یه بو نهو زانیانه ی که دهفهرمون نوێزی فهرز دروسته
 به سهر و لاخه وه ههروکو چون له ناو که شتیدا دروسته به کوپاویه کدهنگی
 زانیان، ههروهها له شوئییکی تر دا له (شرح الاحکام) دا دهفهرمویت؛ لهم
 فهرمودهیه به لگه یه له سهر دروستیتی کردنی نوێزی فهرز به سهر و لاخه وه،
 وهه نه ی نهو هه رجانه شی که له لایهن هه ندیکه وه به مه رج گیراوه بو کردنی نوێزی
 فهرز به سهر و لاخه وه هیچ به لگه یان له سهر نییه ته نها هه ندی (عموم) یات
 نه بیت، بهم فهرمودهیه تایبتهت ده کرین، وه نه وه شی که له فهرموده که دا هاتبیت

تهنها عوزری باران وتهری زهوییه، جا نهووی بههیز بیت نهوویه که دروسته کردنی نویژی فهرز بهسهر ولاخهوه لهسهفهردا بو کهسینک نهو عوزری هه، بیت که لهسهفهرموده کهدا هاتوه تادهگاته نهو شوینهی که دههفرمویت پیشهوا (ترمزی) ریوایهتی کرده له پیشهوا نهحمه دو نیسحاقهوه، کهدههفرمون؛ دروسته کردنی نویژی فهرز بهسهرولاخهوه نهگهر (مسافر) هیچ شوینیکی نهبینیهوه بو نهووی دابهزیت ونویژه کهی بکات. بروانه (عون المعبود) 67/4-68. شرح حدیث رقم 1225.

ههر لهه بارهیهوه لیژنهی فهتوای سعودی چهند فهتوایهکی ههیه لهوانه؛
 1- پرسپاری یهکه له فهتوای ژماره (5926) دا، پرسپاره که بهم شیویه؛
 دروسته کردنی نویژ بهسواریهوه لهسهر ولاخ، لهکاتیکیدا من حاتم وابوه، کهمن لهشوین وجیگایه کهدا بوم کهجی ترسه؟ وه لاهه کهی؛ دروسته کردنی نویژی فهرز بهسواریهوه لهسهر ولاخ، جا وهستاو بیت یان ری بکات، نه میش له بهر بونی عوزرهکانی وهکو قوبرو باران وهاشویهکانیان، بهلگهش لهسهری فهرموده کهی (یعلی) ی کوری (مرة) یه که له پیشهوه باسمان کرد .. ههروهه دروسته کردنی نویژی فهرز لهسهرولاخ، نهگهر بیت ونهوه کهسه بترسیت نهووی که لهسهفهره کهی دوا دهکهوئو هاوه لهکانی بهجی بهیلن، یان بترسن له دوزمن کهزیانی پی بگهیهنن، یان نهتوانن دابهزی، بهلام پیویسته لهسهر نهو کهسهی که نویژ لهسهر ولاخ دهکات رو بکاته (قبلة) چهنلیک دهتوانن، وه پیویستیشه لهسهری که (رکوع) و (سجود) بیات، بهلام (سجود) هکهی نزمتر بیت له (رکوع) هکهی، له بهر نهو فهرموده که له پیشهوه هیناومانهوه، ههروهه له بهر نهووی که خوی گه اره که دههفرمویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ وبالله التوفیق 125/8-126. فتاوی اللجنة الدائمة.

فهتوای ژماره (2645)، کورتهو پوختهی پرسپاریکه نهوویه که دهلیت؛
 حوکمی کردنی نویژی فهرز لهناو تهیاردها؛

وه لاهمه كهي: دروسته بؤ موسلمان كه نويز بركات له ناو ته ياره دا، له بهر گشتيتي نهو به لگانه ي كه به لگن له سهر واجبتي كردني نويز نه گهر كاته كهي هاته پيشه وه، وه جياوازيش نيه له نيوان وشكايي و به حرو بون له وشكانيدا، جا نهو كه سهي كه نويز دهكات له ناو ته ياره دا پيويسته له سهرى رو بكا ته (قبلة) چه نديك له توانيدا ههيه، جا نه گهر ته ياره كه ريزه وه كه ي خوى له (قبلة) لايدا لهكاتى نويزي (مسافر) هكه دا، نهوا (مسافر) هكه بهردهوام دهبيت له نويزه كه يدا وهتا بتوانيت وبؤي بكرت، نه گهر ته ياره كه لايداو نهو چه ندى پي كرا روى كرده (قبلة) نهوا نهو كه سه هيج تاوان وگونا هيكى له سهر نيه، له بهر گشتيتي نهو به لگانه ي كه به لگن له سهر ناسانى شه ريعه تي نيسلام له وانه ش: ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ وبالله التوفيق... 128/8. فتاوى اللجنة الدائمة.

جاله ژير روشنايي نهو فه رموده ي كه له سهر وه هينامانه وه له گهل وته ي نهو زانايانه ي كه له سهر فه رموده كه هينامانه وه بؤمان رون ده بيتته وه كه نويز كردن له ناو ته ياره و قيتاردا هه مان حوكمى ههيه، چونكه ناتوانى دابه زيته سهر زهوى بيكه يت، ههروه ها ناساييه كردني نويزي فهرز له ناو ته ياره دا لهكاتى جيهاددا، چونكه جوريكه له جوره كانى ترس، خواي گه وره ده فه رمويت: ﴿فَبِأَن خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا﴾ والله تعالى أعلم. سه يري (المدونة الكبرى) بكه 117/1.

چواره دهيه م / بانگ دان له سه فه ردا :

له عوقبه ي كور ي (عامره) وه كه ده فه رمويت: بيستم له پيغه مبهري خوا ﴿﴾ كه ده يفه رمو: خواي گه وره پئي خوشه كاتى كه شوانى له گهل مهرو مالا نيك له سهر شاخيك بانگ ده دات بؤ نويزو نويز دهكات لهو شوينه دا، پاشان خواي په رومردگار ده فه رمويت: سه يري به نده كه م بكه ن كه چون بانگ ده دات وقامه ت دهكات بؤ نويزه كه ي نهو وهشى كه واى لى كرده ترسيه تي له من، نهوا منيش لى خوش بوم وخستم به هه شته وه. سه يري (عون المعبود) بكه 50/4.

عن مالك بن الحويرث قال اتى رجلان النبي ﷺ يريدان السفر فقال النبي ﷺ اذا انتما خرجتما فاذا ثما اقيما ثم ليؤمكما اكبركما (رواه البخلي ، الموطء 50/4)

پانزەيهەم / قورئان خوێندن لە سەفەردا :

لەبەرپرائی کۆری عازبەووە دەفەر مویت : دەرجوین لەگەڵ پێغەمبەری خوادا ﷺ لەسەفەریک لەسەفەرەکانیدا ، نوێژی عیشا هاتە پێشەووە نوێژەکی بۆ کردین و لەیهەکیک لەپرکاتەکانیشیدا (والتین والزیتون)ی خویند ، رواه أبو داود . پێشەوا (ترمذی) دەفەر مویت : پێشەوا بوخاری و مسلم و النسائی و ابن ماجه بەهەمان شیوه رێوایەتیان کردووە . (عون المعبود) 63/4 فەرمودەى ژماره (1218) .

هەر لەم بارەیشەووە فەرمودەى ترمەن هەیه که پێغەمبەر ﷺ لەسەفەریک لەسەفەرەکانیدا هەردو سورەتى (الفلق و) (الناس)ی خوێندەووە ، جا لەم رێوایەتانە که لە پێغەمبەرەووە ﷺ پێمان گەیشتووە بۆمان دەردەکەوێت که سوننەتە لەسەفەردا ئەو قورئانەى که دەخوێنرێت لە نوێژەکاندا کەم بێت . والله أعلم . سەیری (صفة الصلاة) بکە . بەلام خۆی گەورە پێی خوشە لە سەفەردا شەو نوێژ بکەیت و قورئانی زۆری تیا بخوێنی واتە بوخۆت بەتەنها بۆت هەیه نوێژەکه درێژ بکەیتەووە پێغەمبەر ﷺ دەفەر مویت : (ثلاثة يحبهم الله ، وثلاثة يشنؤهم الله : الرجل يلقي العدو في فنة فينصب لهم نحره حتى يقتل او يفتح لأصحابه ، والقوم يسافرون فيطول سراهم حتى يجبوا ان يمسوا الارض ، فينزلون فيتنحى احدهم حتى يوقضهم لرحيله والرجل يكون له الجار يؤذيه جاره فيصبر على اذاه حتى يفرق بينهما موت او ظعن والذين يشنؤهم الله التاجر الحلاف والفقير المختال والبخيل المنان) صحيح الجامع الصغير 17/2

شانزەهەم / ئەگەر که سێک لەتەیارەدا بوکاتێک

لەشوێنیکەووە بۆ شوێنیکى تر سەفەر بکات و هەر رۆژ بیت ،

نایا ئەم کەسە چی بکات سەبارەت بە نوێژە فەوتاوەکانی

شەووەو:

ئەم سەرباسە کورتە ی پرسیاریکە کە کەسیک کردووەتی لە لیژنەی فەتوای سعودی، کاتیک سەفەری کردووە لە ئەمەریکاوە بۆ یابان و لەوێشەووە بۆ (ئەندونسیا) و شەوی بەسەردا نەهاتووە، تەنھا پۆژی بینووە کاتیک گەشتووەتە هەر ولاتیک لەو ولاتانە، جالیزنەش بەم شیوێه وەلامی داووەتەو:

پرسیاری یەکەم لە فەتوای ژمارە (13503) وەلامەکە: ییوێستە لەسەر ئەم کەسە کە حاڵی ناوا بوو ئەو نوێژانەی کە رۆشتووە بیگیرێتەو دەست بە جی، بەلام سەبارەت بە داها تەووە- واتە: ئەگەر هەمان حاڵەت بەسەردا هات - ئەوا ییوێستە هەموو نوێژێک لە کاتی خۆیدا بکەیت ئەویش بە دیاری کردنی کاتەکانی نوێژو خەمڵاندنی بەسەعات، ئەگەر چی هەر ئەوا تەیارە کەشدا بیت، فتاوی اللجنة الدائمة 105/8.

حەق دەیهەم / ئەگەر کەسیک پیش سەفەر کردنی کاتی

نوێژی نیوەرۆیان عەسریان عیشای بەسەردا هات و پاشان

دەستی کرد بەسەفەرەکە ی نوێژەکە ی نەکرد لە شوێنی خۆی

نایا ئەم کەسە نوێژەکە ی بە (قصر) دەکات یان بە

(إتمام)؟.

دیسان ئەم سەرباسەش کورتە ی پرسیاری کەسیکی سعودیە کە کاتی نوێژی عیشای بەسەردا هاتووە پاشان سەفەری کردووە نوێژی عیشای لە شوێنی خۆی نەکردووە کاتی گەشتووەتە ئەو شوێنەی کەسەفەرەکە ی بۆ کردووە نوێژەکە ی عیشای بەمچوار پکات کردووە جا پرسیارەکە ی بەم شیوێه دەلیت: نایا دروست بو

بوم نه گهر نوښته که ی عیشام به (قصر) بکړدایه واته :- دو پکات-؟

لیژنه ی فته توای سعودیش بهم شیوه یه وه لامي داووته وه.

فته توای ژماره (7553) وه لام: نوښته که ی عیشات که به چوار پکات کړدوته ته و اووه، به لام نه گهر کورته بکړدایه ته ووه دو پکات بکړدایه باشر بو بوت وخیری زیاتر بو. فتاوی اللجنة الدائمة 107/8.

پیشه و (ابن قدامة) له م باره یه وه ده فهرمویت: نه گهر که سینک سه فهری کړد دوا ی نه وه ی کاتی نوښت هاتبو نه وای پیشه و (ابن عقيل) ده فهرمویت: دو ریوایه تی له سهره، یه که میان ده لیت: بوی هه یه به (قصر) بیکات، دوه میشیان ده لیت: بوی نی یه به (قصر) بیکات، (ابن المنذر) یش ده فهرمویت: (نه و زانیان نه ی که نیمه زانستان لی وهرگرتون هه مویان یه که ده نگن له سهر نه وه ی که بوی هه یه نه م که سه نوښته که ی به (قصر) پکات، نه مدهش وته ی پیشه و مالک و نه وزاعی وشافعی وجه نه فیه کانه. (المغنی مع شرح الكبير) 128/2.

له م فته توایانه نه ووه مان بو رون ده بیته وه که نه گهر که سینک ویستی سه فهر پکات وکاتی نوښتیک له نوښته چوار پکات یه کانی هات به سهر داو نه ی کړد هه تا ده بستی کړد به سه فهره که ی و له سه فهره که شیدا کاتی نوښته که مابو نه وای سوننه ته نه و که سه (مسافر) ه نوښته که ی کورته پکاته وه نه که وه کوی بیکات. والله أعلم

هه ژده یه م / نایا دروسته نوښت له ناو ته یاره دا یان

سه یاره دا به دانیشته وه له بهر شهرم ؟

نه م سه رباسه ش دیسان کورته ی پرسپاریکه که له لیژنه ی فته توای سعودی کراوه وه لامه که شی به م شیوه یه یه :

پرسپاری جه و ته م له فته توای ژماره (12087) وه لامه که ی (دروست نی یه نوښت کړد به دانیشته وه له ناو ته یاره و غه یری ته یاره شدا نه گهر بتوانی به پیږه نوښت

بكهيت، چونكه خواى گه‌وره ده‌فهرمونت: ﴿وَقَوْمُوا لِلّٰهِ ثَانَتَيْن﴾ هه‌روه‌ها
 پيڤه‌مبه‌رى خوا ﷺ به‌عبرانى كورى حوصه‌ينى فهرمو: نه‌گهر توانيت نه‌وا
 به‌پنوه نويزه‌كه‌ت بكه نه‌گهر نه‌توانى به‌پنوه بيكه‌ى نه‌وا به‌دانيشتنه‌وه بيكه،
 وه نه‌گهر نه‌توانى به‌دانيشتنه‌وه بيكه‌يت نه‌وا له‌سه‌ر لا به‌پالكوته‌وه نويزه‌كه‌ت
 بكه له‌پريوايه‌تيكى پيشه‌وا (النسانى) دا هاوتوه ده‌فهرمونت؛ خو نه‌گهر نه‌شتوانى
 له‌سه‌ر لا نه‌وا له‌سه‌ر پشت نويزه‌كه‌ت بكه. وبالله التوفيق فتاوى اللجنة الدائمة.
 126/8

نۆزده‌يه‌م / نه‌گهر كه‌سيك له‌شوينى خويدا بو خه‌وت
 وله‌كاتى خه‌وه‌كه‌يدا هه‌ندى له‌ نويزه‌كانى بپرات
 وپاشان سه‌فه‌ر بكات ئايا له‌سه‌فه‌ر كه‌ى وشوينى
 سه‌فه‌ره‌كه‌يدا نويزه‌كانى به‌ (قصر) ده‌كات يان
 به‌ (اتمام) ؟.

ئه‌م سه‌ره‌سه‌ش ديسان كورته‌ى سه‌ر پرسياريكه‌ كه‌ له‌ئيزه‌نه‌ى فه‌تواى
 سعودى‌كراوه، وه‌لامه‌كه‌شى به‌م شيوه‌يه‌يه‌:
 پرسيارى پينجه‌م له‌فه‌تواى ژماره‌ (8290) وه‌لامه‌كه‌ى پيويسته له‌سه‌ر نه‌و
 كه‌سه‌ى كه‌ نيشته‌ جى‌يه‌و خه‌وتوه له‌كاتى خه‌وه‌كانيدا هه‌ندى له‌ نويزه‌كانى
 رويشتوه نويزه‌كانى وه‌كو خوى بكات نه‌گهر چى له‌كاتى سه‌فه‌ره‌كه‌يشيدا
 بيريكه‌ويته‌وه، چونكه‌ كاتى كه‌ له‌سه‌رى واجب بوه نه‌و نيشته‌ جى‌ بوه نه‌ك
 (مسافر) وبالله التوفيق. فتاوى اللجنة الدائمة 145/8.

هه‌ر ئه‌م باره‌شه‌وه پيشه‌وا (ابن قدامة) له‌ (مغنى) دا ده‌فهرمونت: نه‌گهر
 كه‌سيك نيشته‌ جى‌ بو نويزه‌كه‌ى بير چو كه‌ له‌شوينى خوى بيكات وله‌كاتى خويدا
 پاشان سه‌فه‌رى كردو له‌سه‌فه‌ره‌كه‌يدا بيرى هاته‌وه نه‌وا به‌كوپراى زانايان ده‌لێن:

نوڙهڪهڙي به (إتمام) واته؛ وهڪو خۇي بڪات ههتا دهگاته نهو شوينه كه دهفهرمويت؛ نه لام نه گهر كه سينك (مسافر) بيت نوڙهڪهڙي له سه فهدا له بير بجيت دواي نه وهى كه گهرايه وه بو شوينى خۇي بيرى بكه ويته وه نهوا پيشهوا نه حمده دهفهرمويت؛ پيوسته نوڙهڪهڙي به (إتمام) بكات (احتياطاً) نه مهش وتهى پيشهوا (نه وزاعى) و (شافعى) و له ريوايه تنيك ليوهى، به لام پيشهوا (مالك) و (ثورى) و حنه فيه كان دهفهرمون؛ نوڙهڪهڙي به (قصر) دهكات، چونكه نهو كه سه نهو نوڙه دهگير يته وه كه رڻشته، نه وهشى كه رڻشته دو پكاته نهك چوار . سه بيرى (المغنى مع الشرح الكبير) بكه 127/2 .

بيسته م / نه گهر كه سينك دو مالى هه بيت له دو شارى

جياوازدا، نايا بوى هه يه (قصر) بكات كاتيك

له ميانه وه بجيت بو نهويان يان چون؟

نهم سه رباسه كورتهى پرسياريكه كه له ليژنهى فتهواى سعودى كراوه، وه لامه كهشى بهم شيويه يه؛

پرسيارى چوارهم له فتهواى ژماره (6497) وه لامه كهى؛ نه گهر حالى نهو كه سه ناوا بيت بهو شيويه يه كه له پرسياره كه دا هاتوه به وهى كه هه ردو ماله كهى شوينى نيسته جيى بيت، نهوا نهو كه سه بوى نيه وهكو (مسافر) سه بيرى خۇي بكات ونهو شتانهى كه بو (مسافر) رڻ دراوه بو نهويش رڻ بدريت له كورت كرده وهى نوڙو غه بيرى نهويش، به لام نهم كه سه بوى هه يه وهكو (مسافر) سه بيرى خۇي بكات كاتيك له كاتى سه فهدر كه يدايه له ميانه وه بو نهويان، نه گهر بيت وماوهى نيوانيان نهو نده بيت كه بشيت بو نه وهى كه نوڙى تيا كورت بكر يته وه، نهو وماوه يه ش نزيكهى (80) كيلو مته ره.. وبالله التوفيق .. فتاوى اللجنة الدائمة 147/8 .

لەم ڤەتوایانەو ە بۆمان پون دەبیتەو ە کەئەو کەسە ئەگەر ئەهەر مائیک
 لەمانەکانی بیت ئەوا بۆی نیە نوێژەکانی بە (قصر) بکات، بەلام ئەکاتی
 سەفەرەکیدان لەمیانەو ە بۆ ئەویان بۆی هەیه نوێژەکانی کورت بکاتەو ە والله
 اعلم .

**بیست و یەکەم / ئەگەر کەسیک نوێژی نیوەرۆی دوا بخات
 بۆلای عەسرو پێش ئەو ە کاتی عەسر بیت ئەم کەسە
 (مسافر) ە بگاتەو ە شوینی خۆی، ئایا نوێژەکە ی نیوەرۆ
 بە (قصر) دەکات یان چۆن؟**

لەم سەرباسە کورتە ی پرسیاریکە کە لە لیژنە ی ڤەتوای سعودی کراو ە،
 وەلامە کەشی بەم شیو ەیه یه :

پرسیاری یە کەم ڤەتوای ژمارە (6307) وەلامە کە ی: نوێژەکە ی نیوەرۆت وەکو
 خۆی دەکەیت، واتە چوار بکات، چونکە تۆ گەشتوبیتەو ە شوینی خۆت پێش
 ئەو ە کاتی نیوەرۆت بروات و کاتی نوێژی عەسر بیت، جالەبەر ئەو ە حالە کە
 ئاوا یه تۆ حوکمی نیشتەجیت هەیه نوێژەکە ت بە (تمام) دەکەیت .. وبالله
 التوفیق فتاوی اللجنة الدائمة 151/8.

**بیست و دوو ەم / ئەگەر کەسیک لەسە ڤەردا بیت و بزانی
 نوێژی عیسا دەگاتەو ە شوینی خۆی، ئایا ئەم کەسە بۆی
 هەیه عیسا لەگەل مە غریدا (جمع) بکات ؟**

هەروەها ئەم سەرباسە کورتە ی پرسیاریکە کە لە لیژنە ی ڤەتوای سعودی کراو ە،
 وەلامە کەشی بەم شیو ەیه یه :

پرسیاری سییەم لە ڤەتوای ژمارە (3322) وەلامە کە ی: کاتیک

كه له سه فەرەكه تداى واجب نى يه له سەرت كه نوێژهكهى عیشتات كورت بكه یته وه
 ویه (جمع) له گەل مه غریدا بیکهیت، به ئكو ده توانیت نوێژهكهى مه غربت له كاتى
 خۆیدا بکهى وعیشاش له كاتى خۆیدا كاتى كه ده گەرێتته وه شوێنى خۆت به چوار
 ركات، به لام نه گەر بیت و نوێژهكهى عیشتات له گەل مه غریدا كۆیکه یته وه و كورتى
 بكه یته وه له سه فەرەكه دا هەر دروسته وهیچی تیا نى يه، نه گەر چى بشزانیت كه
 كاتى نوێژى عیشتا ده گەرێتته وه شوێنى خۆت، .. وبالله التوفیق ، فتاوى اللجنة
 الدائمة 152/8 .

بیست و سییه م / نه گەر چه ند (محل) یك (گەرەكیك)

له شارێكدا هه بون كه سیك له یه كیانه وه بروات بو ئه وى تریان
 ئایا ئه م كه سه بو ی هه یه نوێژهكانى به (قصر و جمع) بكات ؟
 له م باره یه وه پێشه وا (ابن قدامة) له (المغنى) دا ده فەرمویت : (.. نه گەر بیت و
 چه ند (محل) یك له شارێكدا هه بون به شیوه یه كه هەر (محل) هیان سەر به خۆ
 جیا بیت له وانى تر بو نمونه وهك شارى (بغداد) نه وا هەر كه سیك
 له (محل) هه كیانه وه بروات بو (محل) هه كى تر، نه وا نه و كه سه بو ی هه یه
 نوێژهكانى كورت بكاته وه هەر كاتێك ماله كانى (محل) كهى خۆى به جى هیشت،
 به لام نه گەر بیت و (محل) هكان هه ندیكیان لكابن به هه ندیكى تریان وه نه وا
 نه و كه سه بو ی نى يه (قصر) بكات هه تا ماله كانى هه مو (محل) هكان به جى
 نه هیلت . (المغنى مع الشرح الكبير) 99/2 .

به لام نه گەر كه سیك له شوێنێكدا بو ماله كه شى ته نها بو له و شوێنه دا بو ی
 هه یه (قصر) بكات هەر كاتێك ماله كهى به جى بهیلت و پشتى تن بكات هەر
 وهكو پێشه وا (ابن قدامة) له (المغنى) دا ده فەرمویت : (وان كان بیته مفردا فمتى
 یفارق منزله ورحله ویجعله وراء ظهره ..) المغنى 99/2 .

بیست و چوارم / نه گهر که سیك (مسافر) بیت و بیته

نیمام بو کومه ئیک که هه ندیکیان (مسافر) بن

وهه ندیکیان (مقیم) و نیشته جی بن یان هه مویان

(مسافر) بن ؟.

له م بارهیه وه پیشهوا (ابن قدامة) له (المغنی) دا دهفه رمویت: زانیان کۆدهنگن و کۆزان له سههر نه وهی نه گهر بیت و که سیك نیشته جی بیت و نوێژ بکات له دوای که سیکی تروهه که (مسافر) ه، نهوا پیوێسته نهو که سه نیشته جی یه نوێژه که ی وهکو خوی بکات کاتی که (مسافر) ه که له دووم رکاتدا سهلامی دایه وه، چونکه ریوایهت کراوه له عیمرائی کوری حوصهینه وه که فهرمویه تی: (شهدت الفتح مع رسول الله ﷺ فاقام بمكة ثمانی عشرة ليلة لا یصلی الا رکعتین، ثم یقول لاهل البلد صلوا أربعاً فإنا سفر ..) برۆانه (المغنی مع الشرح الكبير) 131/2 .

به لام نه گهر بیت و که سیك (مسافر) ه نوێژ بو که سانیکی تر بکات که هه (مسافر) بن، به لام نه م که سه (مسافر) ه بیري چو که نوێژه که به (قصر) بکات و نوێژه که ی به (إتمام) بو (مسافر) ه کان کرد، نهوا نوێژه که ی خوی و نهوانه نشی که به دوایه وه بون دروست و تهوا وهو پیوێستیش به (سجدة) ی (سهو) ناکات، چونکه نهو زیادهیه زیادهیه که نه گهر به (عمد) یش بکریت نوێژی پی به تال نابیته وه، هه وهکو پیشهوا (ابن قدامة) دهفه رمویت: (وان أم المسافر مسافرین فتنی صلاتها تامة صحت صلاته وصلاتهم، ولا یلزم لذلك سجود السهو، لأنها زیادة لا یبطل الصلاة عمدا ..) (المغنی مع الشرح الكبير) 132/2 .

به لام نه گهر هه ردولا (مسافر) بن نیمام دوم رکاته که ی تهواو کردو هه ئسایه وه بو رکاتی سییه له سههری واجب نییه که رکاتی سییه بکات و بهردهوام بیت له سههری، به ئکو ده توانیت دابنیشیت و سهلام بداته وه، وه نه گهر نهوانه ی

له دوايه وهن و (ماموم) ن زانيان هه ئسانه وهى ئيمامه كه يان له بهر (سهو) بوه، نهوا
 له سهريان نيه كه شوينى بكهون به ئكو (سبحان الله) دهكهن، جا نهگهر
 گهرايه وه نهوا نويزه كه يان بهيه كه وه تهواو دهكهن، وه نهگهر ئيمامه كه شيان
 نهگهرايه وه نهوا بويان هديه جيا ببنه وه له ئيمامه كه يان وه سهلام بده نه وه،
 وه نهگهر شوينى ئيمامه كه يان بكهون نهوا نويزى هيچ لايه كيان نه ئيمام
 ونه (ماموم) به تال نايته وه ههروهكو پيشهوا (ابن قدامة) له (المغنى) دا بهم
 شيوازه باسى كردوه 132/2، به لام تهواو كردنيان نهگه ئ ئيمامدا باشتره،
 چونكه سهلام دانه وه پيش ئيمام (نهي) ئى كراوه وهك پيشهوا (مسلم) ريوايه تى
 دهكات، ههروهها كوراي هاوه نهكان كاتى (عثمان بن عفان) چوار پكاتى كردو
 هيچ هاوه ئيك سهلامى نه دايه وه، به لام ئينكار يان كرد لهو كاته شدا به عبدالله ي
 كورى مسعوديان وت: تو ئينكاريت كردو چوار پكاتيشت كرد، فه رموى: (انى لاكره
 الخلاف) وه فه رموى: (الخلاف شر كله) پيشهوا بيهقى ريوايه تى كردوه . (فتح
 البارى) 564/2.

مه به ستمان نه وه يه سهلام دانه وه دروست نيه لهم كاته دا (إنما جعل الامام
 ليؤتم به) ههروهها سوننه تى پينغه مبه ر ﷺ ناوايه كه نهگهر ئيمام چوار پكاتى
 كرد توش چوار بكه . سهيرى (إرواء الغليل) 21/2 (صحيح مسلم) 143/2 -
 144.

بهشتی دوووم

نویژ کۆ کردنهوه (الجمع)

یه که م / کو کردنه وهی نوێژ دروسته (جائزه)

ههروهك ناشكرایه له شه رعدا خوای گه و ره ویستی وایه كه ناسان كارى دهویت بو نیمانداران، ههروهك دهه فرمویت له نایه تی رۆژو بو (مسافر) ونه خوش: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ البقرة . وهه دهه فرمویت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُم فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾، ههروهها پێشهوا نه حمه ده گێریتته وه له عبدالله ی كورێ عباسه وه كه دهه فرمویت: پێغه مبه ر ﷺ نوێژی نیوه رۆو عه سرى كۆكرده وه وهه مغرب و عیشای كۆكرده وه به بێ نه وهی ترسی هه بییت، یان باران بییت، و ترا به عبدالله ی كورێ عباس بوچی پێغه مبه ر ﷺ وایكرد، نه ویش فره موی: بو نه وهی كه نومه ته كه ی ناره حه ت نه كات. رواه البخاری ومسلم واحمد. بروانه (إرواء الغلیل) 36/3.

ههروهها زۆربه ی زانایان له هاوه لانی پێغه مبه ر ﷺ شوین كه وتوانی له سه ر نه وهن كه كۆكرده وهی نوێژ دروسته نه مه ش بوچونی پێشهوا شافعی و نه حمه د (ثورى) ه، بروانه (المغنى مع شرح الكبير) 112/2، (الروضة الندية) 102/1، (نیل الاوطار) 212/3.

دوه م / پێناسه ی (الرخصة)

بو نه وهی زیاتر له باسی كۆ کردنه وهی نوێژه كان تن بگه ی پێویسته پێناسه یه كى (رخصة) بگه ین چونكه كۆكرده وهش (رخصة) یه، جا (رخصة) ههروه كوزانایانى زانستی (اصول الفقه) بۆیان پێناسه كردوین: بریتییه له ناویك بو شتیك كه خوای گه و ره جه لانی كردوه له كاتی پێویستدا وه ناسان كاریه كه له سه ر خه لكی و لا بردنی ناره حه تییه له سه ر یان. (الوجیز فی اصول الفقه) ص 50.

كهواته: (رخصة) بو شتیك به كار دیت خودی خوێ دروست نییه نه و شته بگه یته هه تاكو پێویستی (ضرورة) تيك نه یه ته پێشه وه. مه به ستیشمان نه وه یه كه

پیوسته نویر له کاتی خویدا بکړیت وهک خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ نساء 103 .

بویه لای شافعی په کان پیناسی نه وویه (هو الحکم الثابت علی خلاف الدلیل لعذر) الاحکام للأمدی 68/1 ، جابه کورتی (رخصه) نه و حوکمه یه که خوی گه وره دایناوه له بهر پیوستی به نده کان . سهیری (اصول الفقه الاسلامی) 110/1 (وهبة الزحیلی) بکه .

سییه م / نه و کاتانه ی که کو کردنه وهی نویریان تیا

دروسته :

وهک وتمان کو کردنه وهی نویر دروسته بو موسافر و نیشته چی ، نه و کاتانه ش به پیی حال و شونی خه لکه که ده گوریت ، نه ویش په یوه سستی نه که یی به قورنان وفهرموده ی پیغه مبهروه ﷺ له وانه ش :

نه خوشی / نه خوشی یه کیکه له و حاله تانه ی که نویر تیایدا کو ده کړیته وه ، جائیر نه خوشه که نیشته چی بیت یان (مسافر) ، وه نه گهر نیشته چی بو نویر هکانی چوار چوار ده کات ، به لام نه گهر (مسافر) بو نویر هکانی دو رکات دو رکات ده کات وکویان ده کاته وه ، وه نه گهر له گهل جه ماعت نویری کرد دواي سه لام دانه وه بو خوی نویر هکه ی تریان ده کات ، به لام به مهرجیک نه خوش دروسته نویر هکانی کو بکاته وه که نه و نه خوشه بو نویر هکه ی تر که کویده کاته وه زور له سهری نار ه حهت بیت ، بویه له (المغنی) دا (ابن قدامة) ده فهرمویت : (والمرض المبیح للجمع هو ما یلحقه تأذیه کل صلاة فی وقتها مشقة وضعف) واته : نه و نه خوشیه ی که کو کردنه وهی نویر حه لان ده کات نه وویه که به کردنی هه مو نویریک له کاته که ی خویدا توشی نار ه حهتی ولاوازی بکات . بروانه (فقه السنة) 291/1 ، و (المغنی مع شرح الکبیر) 121/2 .

ههروهها شيخ الاسلام دهفهرموئيت: كۆكردنهوهى نويز دروسته بو نهو دايكهى كه شير دهداث به مندالهكهى، نهگهر لهسهرى قورس بو ههمو نويزيك پۇشاكهكهى بشوات، نههمش دهقى وتهى پيشهوا نههمهدى لهسهره . بپروانه (الاختيارات الفقهيّة) ص 74 .

لهههمان كاتدا نههمش پاي پيشهوا مالك و قازى حسين و (خطابى) و (متولى) به لهشافعيهكان بو دروستيتى كۆكردنهوهى نويز به (تقديم) و (تاخير) لهبهر نهخوشى چونكه نارهحهتهيك لهباران زياتره . سهيرى (فقه السنة) بكه . ههروهها نهخوشيهكانى گورچيله وميزهچركه (سلس البول) ههر نهخوشين ودروسته تياياندا نويزهكان كۆيكرينهوه، چونكه پيغهمبهر ﷺ فهرمانى به نافرهتهكه كرد لهبهر نهزيفى (استحاضة) نويز كۆيكاتهوه فهرمودهكهش (حسن) بپروانه (إرواء الغليل) 38/3 فهرمودهى (580) .

بهلام پيشهوا شافعى پاي لهسهر نهوهنيه كه نهخوشيكى نيشتهجى كه (مسافر) نه بيت نويزهكانى كۆيكاتهوه بپروانه (عون المعبود) 56/4 فهرمودهى ژماره (1290) بهلام نهوهى كه راستر و بههيزتره نهوهيه كه دروسته بو كهسينك كه نهخوشه و نهخوشيهكهى بهو شيوازيه كه لهسهرهوهباسمان كرد نويزهكان كۆيكاتهوهجا به (تقديم) بى يان به (تاخير) بيت نهويش بهستراوه به حالى نهخوشهكهوه بهلگهش لهسهر نهوهى نههم رايه راسترو بههيزتره نهوهيه كه (ابن عباس) دهفهرموئى: پيغهمبهر ﷺ لهمهدينهدا بو نويزهكانى نيوهپو و عصفرو پاشان مهغريب و عيشاى كۆكردهوه بهبى نهوهى كه ترسى ههبيت يان باران بيت ... ههروهكو له پيشهوهدا نههم فهرمودههمان هينا جا نهگهر پيغهمبهر ﷺ بهبى نهوهى كه باران و ترس له ئارا دابى نويزهكانى كۆكردبيتتهوه نهوا زور (أولى) تره كه لهبهر نهخوشيهك كه خاوهنهكهى نارهحهته بكات كه نويزهكان لهكاتى خويىدا بكات كه بوى دروست بى نويزهكانى كۆيكاتهوه... كۆتايى فهرمودهكهى (ابن عباس) يش نهوهيه كه پرسياريان ئى كرد بو پيغهمبهر ﷺ ئاواى كرد؟ نهويش

فهرموی: نه بهر نه وهی نوممه ته که ی ناره حهت نه کات، بیگومان نه خوشیه کیش که سیفه ته که ی وابیت وه که ی پیشه وه باسمان کرد خاوه نه که ی توشی ناره حهتی ده کات که هه مو نوێژهکانی له کاتهکانی خۆیاندا بکات، جابویه له کوتاییدا دهگهینه نه وه نه نجامه ی که کۆکردنه وه (رخصة) یه بۆ نه خوش و خوی گه ورهش بیتی خوشه که (رخصة) کانێ بکریته ههر وه که پیغه مبههر ﴿﴾ دهفه رمویت: (إن الله يحب ان تأتي رخصه كما يكره ان تأتي معصيته) رواه أحمد عن ابن عمر (إرواء الغلیل) 9/3 بروانه (فتاوی اللجنة الدائمة) 85/8.

ب. ترس / ترسیش یه کیکه له وه حاله تانه ی که کۆکردنه وهی نوێژی تیا دروسته، چونکه (معاذ بن جبل) ﴿﴾ دهفه رمویت: پیغه مبههر ﴿﴾ له جهنگی ته بوکدا نوێژی نیوه پوو عه سری کۆکردوه، ههروهها مه غرب و عیشاشی کۆکردوه، راویه که له معازه وه دهگیریته وه دهفه رمویت: وتم به معاذ: بۆچی پیغه مبههر ﴿﴾ وای کرد؟ نه ویش فهرموی: بۆ نه وهی هیچ قورسیه که نه مینێ له سه ر نوممه ته که ی. بروانه (شرح صحیح مسلم) 807/2.

ههروهها به لگه یه کی تریشمان هه یه له سه ر نه م باسه، نه ویش فهرموده که ی (ابن عباس) ه که هه ندێ له مه و پیش هینامانه وه و باسمان لێوه کرد، نه وهشی که تیایدا هاتبو نه وه یه که دهفه رمویت: پیغه مبههر ﴿﴾ نوێژهکانی کۆکردوه له مه دینه دا به بی بونی ترس و باران، که واته نه گه ر ترس و باران هه بیت نه وای زور دروسته که نوێژهکان کۆبکرینه وه.

ج. دهه چون بۆ سه فهر / واته: نه گه ر نیشته جی بویت و نه ته ی سه فهرت هه بو، بۆ نه مه: چوار پکاتی نیوه پوو ده که ی و چوار پکاتی عه سریش ده که ی، (سه له مه ی) کوپی عبدالله ی کوپی نیمامی عمر دهفه رمویت: عبدالله ی کوپی عمرم بینێ نوێژهکانی کۆکردوه که له سه فهردا بو، پاشان لای کردوه و فهرموی: له پیغه مبهرم ﴿﴾ بیستوه که فهرمویه تی: نه گه ر یه کیکتان ئیشیکێ هه بو له ترسا نوێژه که ی بفه وتی با نه م نوێژه بکات، (واته: کۆیان بکاته وه) نه مه ش تاکه فهرموده یه که

که باسی کۆکردنه وهی تیا به فەرموده ی (قهولی) فەرموده که ش پێشهوا
(النسائی) رپوایه تی کردوه. برهوانه (صحيح الجامع الصغير) ژماره ی فەرموده
(487) و (الثمرات الجياد).

ههروهها عبدالله ی کور ی عمر ده فەرمویت: پێغه مبهری خوام بینی ﷺ که نه یزی
مه غرب و عیشای کۆ کرده وه کاتیگ له سه ر پێ بو، واته: نهو شوینه نه ما به وهو
به ته مای دمر چون بو، برهوانه (صحيح مسلم) 805/2. نه م حوکه مه ش پیا و ژن
تیایدا به شدارن وهکو چون له زۆریه ی عوز رهکانی تردا به شدارن، بگه نافرتهان
زیاتر توشی کۆ کرده وهی نوێژ دین ته نها له باراندا نه بیته که له ماله وهن، (هلام
نه گه ر نافرته به یه ویت ناو بینیت له سه ر کانی یان ئیشیک ی پێویستی هه بیته،
دروسته نهو نافرته نوێژ کۆ بکاته وه، بۆ زیاتر شارهزا بونیش سه یری فه تواکانی
(ابن عثيمين) بکه .

د. نیش وکاری پێویست / ههروهها نیش وکاری زۆر پێویستیش عوز به بۆ
کۆ کرده وهی نوێژه کان، وهکو نیش وکاری نهو که سه ی لای نه خوشیکه
له خهسته خانه یه ک، یان جی به جی کردنی نیشی موسلمانیک، یان نیش وکاری
شوئیک که سه نگه ر نشینی تیایدا ده کریت، وهک نامه ده کردنی ته قه مه نی
وسه نگه ر هه لکه ندن و ناو گۆر کردنی نهو کۆمه له ی که له وین... به کورتیه، که ی
هه رکاتیگ بترسیت که نوێژه که ته ده فه وتیت به هوی نیش وکاریکی پێویسته وه، نهوا
بۆت هه یه له بهر نهو جو ره نیش وکاره نوێژه کانت کۆ بکه یته وه، بۆیه (ابن تیمیه)
ده فه رمویت: (واوسع المذاهب في الجمع: مذهب احمد، فإنه جوز الجمع إذا كان له
شغل كما روى النسائي مرفوعاً الى النبي ﷺ وغيره، نص أحمد على المراد بالشغل
الذي يبيح ترك الجمعة والجماعة) واته: فراوانترین بۆچون له کۆ کرده وهدا
بۆچونی پێشهوا نه حه ده، بۆیه لای نهو دروسته کۆ کرده وهی نوێژ بۆیه کێ نه گه ر
نیشیک ی هه بو وهک (النسائی) رپوایه تی کردوه له پێغه مبه ره وه ﷺ (قاضی أبو
یعلی) غه یری نهو ده فه رمون - مه به ستی پێشهوا نه حه ده - له نیش وکاردا نهو

نیشه‌یه که واده‌کات نوژی جومعه وجه‌ماعت نه‌که‌یت. بروانه (الفتاوی المصرية)
ص 77. و (الاختیارات الفقهیة) ص 74.

هروه‌ها شیخ الاسلام دمه‌رمویت: (ویجوز الجمع ایصاً للطباخ والخباز ونحوهما
ممن یخشی فساد ماله) واته: کۆکردنه‌وی نوژی دروسته بۆ نه‌و که‌سه‌ی چیشت
ده‌کات ونانه‌وایه وهاو ونه‌یان له‌نیش وکاره‌کاندا که نه‌ترسن ماله‌که‌یان بفه‌وتی
وتیا بجیت. (الاختیارات الفقهیة) ص 74. بیگومان مه‌به‌ستی چیشت لینه‌ریکه که
زۆر به‌ده‌گمه‌ن بوازی هه‌بیته، نه‌که هه‌مو چیشت لینه‌ریکه ..

ه. کۆکردنه‌وه له‌مژده‌لفه / زانایان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه که دروسته
کۆکردنه‌وه‌ی نوژی نیوه‌رۆ وعه‌سر به‌وه‌ی که نوژی عه‌سر بیته بۆلای نیوه‌رۆ
له‌ (عرفة) هروه‌ها کۆکردنه‌وه‌ی نوژی مه‌غرب وعیشا، به‌وه‌ی که نوژی مه‌غرب
بیته بۆلای عیسا له‌مژده‌لفه. سه‌یری (فقه السنة) بکه 289/1.

شیخ الاسلام دمه‌رمویت: (ویبدل علی جمع التقديم بعرفة بین الظهر والعصر
لصلحة الوقوف لیصلی وقت الدعاء ویقطع بنزول الصلاة العصر مع إمكان ذلك بلا
مشقة والجمع كذلك لأجل المشقة والحاجة أولى ..) (زاد المعاد) 462/1.

و. باران بارین / باران و به‌فریه‌کیکه له‌و هۆیانه‌که نوژی کۆکردنه‌وه تیا‌ی‌اندا
دروسته، به‌و مه‌رجه‌ی نه‌و بارانه نارچه‌تییه‌ک دروست بکات، نارچه‌تیش وه‌ک
ته‌ر بونی جل و به‌رگو هاوشیوه‌کانی، هه‌روه‌ک (ابن قدامة) له (المغنی) دا
دمه‌رمویت: (والمطر المبیح للجمع هو ما یبل الثیاب وتلحق المشقة بالخروج فیه،
وأما الطل الخفیف الذی لا یبل الثیاب فلا یبیح والتلج کالمطر فی ذلك، لأنه
فی معناه وكذلك البرد) واته: نه‌و بارانه‌ی که ده‌بیته هۆیه‌ک بۆ کۆکردنه‌وه‌ی
نوژی‌ه‌کان ده‌بیته بارانی‌ک بیه‌که جل و به‌رگ ته‌ر بکات و نارچه‌تییه‌ک دروست بکات
بۆ نه‌و که‌سه‌ی که له‌مان بجیتته دهره‌وه، به‌لام سه‌بارته به‌ بارانی که‌مه‌وه که
سیفه‌ته‌که‌ی وایه نابیتته هۆی ته‌ر کردنی جل و به‌رگ به‌ته‌واوی، نه‌وا دروست نی‌یه
له‌کاتی بارانی له‌م جوړه‌دا کۆکردنه‌وه‌ی نوژی‌ه‌کان، و به‌فریش هه‌روه‌ک باران

وهه‌ایه و تهرزه‌ش هه‌ر به‌هه‌مان شیوه . ب‌روانه (المغنی مع شرح الکبیر) 119/2 .
 به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌م خاله‌ فه‌رموده‌که‌ی عبدالله ی کوری عباسه‌ که‌له‌ بی‌شه‌وه
 له‌ خاله‌کانی (أ. ب.) نامه‌زه‌مان بو‌ کرد و باس‌مان لی‌وه‌ کرد، هه‌روه‌ها فه‌رموده‌که‌ی
 عبدالله ی کوری ع‌مریش که‌ به‌دو شی‌وه‌ هات‌وه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌م خاله‌ .

شی‌وه‌ی یه‌که‌م: ابن ع‌مر فه‌رمانی ده‌کرد که‌ بانگ بدریت بو‌ نویژو بو‌تریت
 :نویژه‌کان‌تان له‌ش‌وینه‌کانی خو‌تان بکه‌ن، نه‌مه‌ش له‌شه‌ویکی ساردو باران‌اویدا بو
 له‌سه‌فه‌ردا . (متفق علیه عم ابن عمر) ب‌روانه (إرواء الغلیل) 339/2 .

شی‌وه‌ی دوهم: ابن عمر نه‌گه‌ر له‌کاتی بارندا نه‌میره‌کان نویژی مه‌غرب و:یشایان
 کو‌یکردایه‌ته‌وه‌ نه‌میش کو‌یده‌کرده‌وه‌ له‌گه‌ ئیاندا...) رواه الإمام مالک ب‌روانه (إرواء
 الغلیل) 41/3 .

سه‌بارت به‌بو‌چونی زانایان له‌باری کو‌کردنه‌وه‌ له‌باراندا بی‌شه‌وا (خطابی)
 ده‌فه‌رموئیت: زانایان جیا‌وازیان له‌نیواندا هه‌یه‌ له‌سه‌ر کو‌کردنه‌وه‌ی نویژ له‌کاتی
 باران باریندا بو‌ که‌سیک که‌ نی‌شته‌ج‌یه‌و (مسافر) نی‌یه‌، جا هه‌ندی له‌ یشینان
 ر‌ییان پ‌داوه‌، - واته‌ ده‌ل‌ین دروسته‌ - نه‌مه‌ش له‌ ابن ع‌مره‌وه‌ ر‌ی‌ویات کراوه
 و ع‌وره‌ی کوری ز‌ب‌رو سه‌عی‌دی کوری مس‌یب و ع‌ومه‌ری کوری عبدالع‌زیز و ابو‌یکری
 کوری عبدالرح‌من و ابو سه‌له‌مه‌و ته‌واوی زانایانی (فته‌) کردویانه‌، بو‌چونی
 بی‌شه‌وا مالک و شافعی و نه‌حه‌مدیش هه‌ر له‌سه‌ر نه‌مه‌یه‌، به‌لام لای بی‌شه‌وا شافعی
 نه‌وه‌ به‌مه‌رج گیراوه‌ که‌ ده‌بیت له‌کاتی ده‌ست پ‌ن کردنی نویژه‌که‌دا باران بارین
 بونی هه‌بیت و باریت، هه‌روه‌ها بی‌شه‌وا (ابو‌ثور) یش بو‌چونی وه‌ک بی‌شه‌وا شافعی
 وایه‌، به‌لام باقی زانایانی تر نه‌و مه‌رج‌ه‌یان به‌مه‌رج نه‌گرت‌وه‌ که‌ هه‌ردو بی‌شه‌وا
 (شافعی) و (ثوری) به‌مه‌رج‌یان گرت‌وه‌، وه‌ بی‌شه‌وا (مالیک) یش پ‌نی وایه‌ که‌ ده‌بیت
 له‌گه‌ل بارانه‌که‌شدا ق‌ورو تاریکی بونی هه‌بیت، نه‌مه‌ش وته‌ی (ع‌مری) کوری
 (عبدالع‌زیز) ه‌ بی‌شه‌وا (نه‌وزاعی) و حنه‌فیه‌ کانیش ده‌فه‌رمون :له‌ کاتی باراندا
 موس‌لمان نویژه‌کانی هه‌رله‌ کاتی خو‌یدا ده‌کات .أه ب‌روانه (عون

به لّام سه بارهت بهو كه سهى كه ديت بؤ مزگهوت و توشى نارجهتى نايهت له كاتى هاتنيدا بؤ مزگهوت بؤ نمونه به سه ياره ديت يان چه ترى پينه يان به هershويهكى تركه باران لى نادات ، ههروه ها سه بارهت بهو كه سه شهوه كه مالى له مزگهوت دايه جا دمبارهى لهم حاله تانه پيشهوا (ابن قدامة) دهه رمويت: دويوچونى له سه ره ، به كه ميان ده لّيت له هه مو نهو حاله تانه دروسته (جمع) بكرّيت، چونكه نه گهرنهم حاله تهى هاته پيشهوه بؤ هه مو خه لّكى ، نهوا نهو كه سانهش ده گريته وه نهو عوزره يان نهو پنيوستيه يان نيه وهكو زؤريك له خه لّكى ، به لگهش له سه ره نهوه به كه رپوايهت كراوه ، له پينغه مبهروه ﷺ كه (جمع) ي كردوه له كاتى باراندا و له نيوان شوينه كهى و مزگهوتدا هيچ بهين و ماويهك نه بوه ، بؤ چونى دوه ميس ده لّيت: (جمع) تاييه ته به وانده وه كه نارجهتى بو به رويان ده بيته وه ...)بروانه (الغنى مع شرح الكبير) 2/120.

به لّام سه بارهت بهو كه سه وه كه له ماله وه يه نايهت بؤ مزگهوت له كاتى باراندا نهوا بؤى دروست نيه (جمع) بكات ، لهم باره يسه وه فهتوايهكى ليژنهى فهتواى سعودى هه به بهم شيويه :

فهتواى ژماره (4554) پرسياره كه : حوكمى (جمع) كردن چيبه له ماله وه له كاتى رؤزانى سه ره ماو باران ، نه گهر بيت و ئيمه و كۆمه لّى بوين له ماله وه نه وهى كه ئيمه ، زانويمانه ، نه وه به كه ، (جمع) له مزگهوتدا ده كريت نه وهكو له ماله وه ؟ ،

وه لّام نه وهى كه شه رعى دروست بى ، نه وهى خه لّكى مزگهوت (جمع) بكه ن نه گهر بيت و عوزريكى شه رعى هاته پيشه وه وهكو باران ، نه مهش له پيناوى ده ست كه وتنى پياداشتى جه ماعهت و ناسان كردنى له سه ره خه لّكى وهه رمودهى (صحيح) يشى له سه ره هه ره بهم شيويه هاتوه ، به لّام سه ره بارهت به (جمع) كردنى كۆمه لّيك له ماله وه ، له بهر بونى نهو عوزرهى كه له پرسياره كه دا باسكراوه دروست نيه ، چونكه نه وه شيوازي ناوا له شه رعى بيگه ردى نيسلامانه هاتوه ، وه نه وشيوازه

عوزر نيه بۆدروست بونی (جمع) وبالله التوفيق.... فتاوى اللجنة الدائمة 134/8.

له كۆتايى ئەم خالەدا ئەوھى كەوا ماوھ، تېشكى بخەينە سەر و باسى لىوھ
بەكەين ئەوھىيە كە ئەگەر بىتت وشوئىنىك عەسكەرى بىتت و ئەمىرى ئەو شوئىنە نوئىزى
كۆنە كەردەوھ، ئەوا بۇ كەس نيه سەر بە خۇ نوئىز كۆيكاتەوھ، چونكە، جىھاد و
(أمارۋ) دوشتن زۆر بە يەكەوھ گونجاون و پىيوستە لەسەر جەماعەى جىھادى كەس
نيجتەھادى سەر بە خۇ ئەكات.

ز/بونی قور:

سەبارەت بە بونی قور بە تەنھا بونی باران و سەرماى لەگەندا بىتت پىشەوا (ابن
قدامة) لە كىتابى (المغنى) دا دەفەر موى (فأما الوحل بمجرد، فقال القاضي: قال
أصحابنا هو عذر لأن المشقة تلحق بذلك، في النعال والثياب، كما تلحق بالمطر وهو
قول مالك، وذكر أبو الخطاب، فيه وجهان ثانياً إنه لا يبيع وهو مذهب الشافعي وأبي
ثور لأن المشقة دون مشقة المطر، فإن المطر يبل النعال والثياب والوحل لا يبلها فلم
يصح قياسه عليه والأول أصح لأن الوحل يلوث الثياب والنعال ومتعرض الإنسان
للزلق فيتأذى نفسه وثيابه وذلك أعظم من البلل...) (المغنى مع الشرح
الكبير) 119/2.

واتە: بەلام سەبارەت بە قور بە تەنھا (قاضي أبو يعلى) دەفەر موىت: هاوھ لا نمان
دەفەر موم واتە، لە حنبەلىيەكان - ەوھ قوريش عوزرە بۇ كۆكردنەوھى نوئىز چونكە
پىلاو جل و بەرگى ئىنسان توشى نارهتەتى دىن ھەرەكو چۆن بەھوى بارانەوھ
توشى نارهتەتى دەبىت، ئەم بۇ چۆنەش لە ھەمان كاتدا بۇ چۆن و وتەى پىشەوا
(مالىك) ەو زانا (أبو الخطاب) يش رايەكى ترى باس كەردوھ دەربارەى كۆكردنەوھ
بەھوى قورەوھ، ئەویش ئەوھىيە كە دروست نيه بەھوى قورەوھ كۆكردنەوھى نوئىز
كەردن ئەمەش بۆچونى پىشەوا (الشافعى) و (أبو ثور) چونكە ئەو نارهتەتەى كە
رۆبەرۆى ئىنسان دەبىتەوھ، ەو بەھوى قورەوھ كەمترە ئەو نارهتەتەى كە بەھوى
بارانەوھ توشى دەبى چۆنكە باران دەبىتە ھوى تەر كەردنى جل و بەرگ و پىلاو،

به لّام قور نابیتته هوی ته بر کردنیان له بهر نه وهی راست و دروست نیه، که قور وه کو باران سهیر بکریت، وه قیاسی بکریته سدر (ابن قدامة) دهفه رمویت: به لّام وتهی یه که م - باسمان کرد، راست تر و به هیز تره چونکه قور ده بیته هوی بیس کردنی پیلوو جل و بهرگ وه نینسان تیایدا له مه ترسیدایه بو که وتن که نه مهش ده بیته هوی ناره حهت کردنی نینسان و بیس بونی جل و بهرگه که ی جا نه مانهش نارچه تیه که شیان زیاترو گه وره تره له ته رپون .. به لگهش نه وهیه که (عبدالله کوری عباس رۆژی جمعه فه رموی : (قال للمؤذن في يوم مطير إذا قلت : أشهد أن لا إله إلا الله ، أشهد أن محمداً رسول الله فلا تقل حي على الصلاة ، قل صلوا في بيوتكم قال : فكان الناس يستنكروا ذلك فقال : أتعجبون من ذلك فقد فعل من هو خير مني ، أن الجمعة عزمة واني كرهت أن أخرجكم فتمشوا في الطين والدحس) واته : عبد الله ی کوری عباس له رۆژیکی باراناویدا فه رموی : به بانگ دهره که نه گهر وتت (أشهد أن لا إله إلا الله أشهد أن محمداً رسول الله مهلى : (حي على الصلاة) بلنى (صلوا في بيوتكم) واته : نویتزه له مالکانتان بکهن، وهک بلنی خه لکی به لا یانه وه سهیر بو ، فه رموی : به لاتانه وه سهیره که سیلک وای کردوه که له من باشتره واته (پیغه مبهر ﷺ) نویتزی جمعه واجبه به لّام حهزم نه کرد له ناو قورو چلپاودا بین بو نویتز (مسلم) ریوایه تی کردوه، (شرح مسلم) 800/2 (فتح الباری) 43/3، جا نه گهر به رۆژ نویتزی جمعه دروست نبی نه کریت له بهر باران و قور نه و نه ولا تره که وا له بهر قوری زور نویتز کو بکریته وه، به تاییه تی شه وان.

ی - بای توند

دهرباره ی بای توندیش له شه ویکی تاریکی سارددا (ابن قدامة) دهفه رمویت: دو بو چونی له سهره - واته: لای حه نه به لیه کان - بیی وایه که کو کردنه وه تیایدا دروسته، زانا (الامدی) یش دهفه رموی: نه م رایه راستره و نه مهش وتهی عمری کوری عبدالعزیزه چونکه نه م حالته عوزره بو نه هاتن بو نویتزی (جمعه) ه جه ماعت، به به لگه ی نه م ریوایه ته ی که ریوایهت کراوه له (ابن عمر) وه

دهفهرمویت: پیغه مبهری خوا ﷺ بانگ دهره که ی له شه ویکی باراناویدا یان له شه ویکی سارد بای هه بوده یفه رمو: نویتزه کانتان له شوینه کانی خوتان بکه ن. (ابن ماجه) روایه تی کردوه له (محمد بن صباح) هوه سه باره ت به بو چونی دوه می شه وه پیی وایه که نه م حالته - واته بونی بای توند له شه ویکی ساردا نایته هویه ک بو کوکرنه وهی نویتزه کان چونکه نه و ناره حه تی ه ی که نینسان به هوی بایه کی ناواوه توشی ده بیت ، که مته له و ناره حه تی ه ی که نینسان به هوی باران بارینه وه توشی دیت ، جا له بهر نه وه راست و دروست نیه قیاسی نه وه بکریته سهر بای توند. بروهانه (المغنی مع الشرح الكبير) 119/2 - 120. سهیری بخاری بکه ، به لام راستر وایه که نویتز کو ده کریته وه له کاتی بای توند به تاییه تی نه گهر سه رمای له گه لدا بو، پی شه و (مسلم) روایه تی ده کات له عبدالله ی کوری عمر ره زای خویان لییی: (ان ابن عمر اذن بالصلاة في ليلة ذات برد وريح فقال: الا صلوا في الرحال ثم قال: كان رسول الله ﷺ يامر المؤذن اذا كانت ليلة باردة ذات مطر يقول: الا صلوا في الرحال) واته: بانگی دا به نویتز کردن له شه ویکی ساردو سه رمادا فه رموی (له شوینه کانتان نویتز بکه ن) پاشان فه رموی پیغه مبهر ﷺ فه رمانی کرد به نویتز که ر له شه ویکی ساردو بادا نه ی فه رمو: له شوینه کانتان نویتز بکه ن، (مسلم) روایه تی کردوه 799/2.

ناشکرا شه نه و عوزره ی وا بکات که نه چی بو جه ماعه ت هه مان عوزره بو کوکرنه وهی نویتز سهیری (اختیارات الفقهي) بکه 74، ههروه ها (الفتاوی المصرية) 77.

چواره م/ کوکرنه وهی نویتز بو نیشته جی (المقیم) به بی

عوزر:

جه ماوه ری زانایان له سه ر نه وه ن که نیشته جی بو ی نیه نویتز کوکاته وه، نه گهر هیچ عوزریکی نه بو، پی شه و شه وکانی ده فهرمویت: (وذهب الجمهور الى أن الجمع

لغير عذر لا يجوز وحكى في البحر عن البعض أنه إجماع) واته: جه ماوهى زانايان
لهسەر نهوهن كهوا نيشته جى بؤى نيه نويز كوكاته وه بهبى عوزر، وه خاوهنى
كتيبى (البحر) دهگير پته وه له هه نديك له زانايان كهوا كوران لهسەر نهوه. (نيل
الانوطار) 229/.

نهوه فهرمودانهش لهسەر نهوه هاتون (متواتر) ن وله كتيبى (العدة شرح العمدة) دا
دهفهرموى (وقد أجمعنا أن الجمع لغير عذر لا يجوز) 100/1. واته: كوران لهسەر
نهوهى كه كؤ كردنه وه بهبى عوزر دروست نيه، پيشهوا (بيهقى) له عمرى كورى
خه تتابه وه رپوايه تى كردوه كه دهيفهرمو: كؤ كردنه وه له نيوان دو نويزدا بهبى
عوزر گونا هيكه له گونا هه گه وره كان) سهيرى (مجموعة الفتاوى) 24 / 28 بكه،
ههروهها (الثمرات الجياد) ص 162/4.

بهلام نهوه (إشكال) هى كه دروست بوه له لاي هه ندى كهس كه گوايه بهبى عوزر
سننه ته كؤ كردنه وه، نهوا بهراستى پيچه وانهى (إجماع) كوران زانايانه، پاشان
نه هاتوه كه بهبى عوزر پيغه مبهى ﷺ نويزى كرد بيت، فهرموده كهى (ابن عباس)
يش كه دهفهرموى (جمع رسول الله ﷺ بين الظهر والعصر والمغرب والعشاء بالمدينة
من غير خوف ولا مطر، وفي رواية من غير خوف ولا سفر) پيشهوا (مسلم) روايه تى
كردون، واته: پيغه مبهى ﷺ نيوه رپوو عهسرى كؤ كردنه وه ههروهها مغريب وعيشاى
كؤ كردنه وه له مهدينه دا بهبى ترس و باران، له رپوايه ته كهى تردا بهبى بونى ترس
و سه فهر.

نهم فهرموده به لگهيه كه به عوزر نويزه كانى كؤ كردنه وه بويه (شيخ الإسلام)
دهفهرموى: (فإن الكلام يدل على أن الجمع لهذه الأمور أولى) واته: نهمه به لگهيه
كه كؤ كردنه وهى نويز بؤ نهم شتانه شاين تره، ههروهها نهفهرموى: (فإنه جمع
ليرفع الحرج الحاصل بدون الخوف والمطر والسفر) واته: پيغه مبهى ﷺ نويزى
كؤ كردنه وه بؤ نهوهى نارحه تيهك كه دروست دهبى كه ترسى تيا نيه و سه فهر
نيه، له غهيرى نه مانه نويز كؤ بكر پته وه، ههروهها (عبدالله ي كورى عباس نهوه

خه ئه كه فير ده كات به عه مه لى وهك (ابن تيمية) ده فهرموي: (ولكن كان ابن عباس في امر مهم من امور المسلمين يخطبهم فيما يحتاجون الى معرفته) واته: ابن عباس له كاريكي زور گرنگ له كارو بارى موسلمانان وتاريان بو دودات له وهى كه بيويستيانه بيزان، ههروه ها (ابن تيمية) ده فهرموي: (فان النبي ﷺ يجمع بالمدينة لغير خوف ولا مطر بل لحاجة تعرض كما قال: أراد أن لا يخرج أمته) واته: بيغه مبهري ﷺ له مه دينه نيسته جي بو. نويژى كورد وه به بي ترس و باران، به لكو له بهر بيويستيه كه كه ديته پيشه وه، وهك (ابن عباس) ده فهرموي ويستي - واته بيغه مبهري ﷺ - كه س له نومه ته كه ي توشى ناره حه تى نه بي، ههروه ها (ابن تيمية) ده فهرموي: (فهكذا جمعه بالمدينة الذي رواه ابن عباس وإنما كان الجمع لرفع الحرج عن أمته فإذا احتاجوا الى الجمع جمعوا) واته: كوردنه وهى نويژى بيغه مبهري ﷺ له مه دينه دا كه عبدالله ي كورى عباس ده گيريه وه، كوردنه وه كه بو لا بردنى ناره حه تى بو له سه ر نومه ته كه ي، جا نه گه ر بيويستى هاته پيشه وه نويژ كوله كر يته وه. (مجموعة الفتاوى) 46/24-47.

كه واته فهرموده كه به لگه نيه كه بي عوزر نويژ كؤيكر يته وه، به تاييه تى كه هه ندى كه س فهرموده كه ده گير نه وه يه كسه ر نه ئين: به بي عوزر كردويه تى، بگه ر هه ندى كه نه ئين: (من غير خوف ولا عذر) له كاتيكلدا زياده ي عوزر هيچ ريوايه تيكى (صحيح) و (ضعيف) و نه (موضوع) نه هاتوه، له گه ل نه وه شدا بيجه وان هى جه ماوه رى زانايانه، وه نه م دريژ كوردنه وه يه ش له م خالده دا له بهر ره وينه وهى نه و تيگه يشتنه هه له يه بو كه زوريك خه لكى وای لى حال بون، وه پيش نه وه ش كوتايى به م خاله بيتهم ريوايه تيك هه يه نه م باسه داو پيشه وا (الذهبي) ده گيريه وه كه ده فهرموي: (هوى در چونی زاناکان له عيراق دزی (حجاج) له بهر سته م و دواختنى نويژ و كوردنه وهى نويژ بوله نيسته جييدا .. بروانه (القول المبين) ص 412، و (سير اعلام النبلاء) 158/1.

پينجه م / (جمع) له سه فهدا :

كو كردنه وهى نويز له سه فهدا به بى عوزر:

(شيخ الإسلام) ده فهدرموى : (واما النازل اياماً في قرية او مصر وهو في ذلك كاهل المصر ، فهذا وان كان يقتصر لانه مسافر فلا يجمع كما لا يصل على الرحلة ولا يصل بالتيمم ولا يأكل الميتة فهذه امور ابيحت للحاجة به الى ذلك بخلاف القصر فإنه سنة السفر) (مجموعة الرسائل والمسائل) 2/ 65 .

واته : به لآم نه وكه سهى كه له سه فهدر كه يدا ده مينيتته وه چهنه روثيك له دينيك يان شاريكدا ، لهه حالته دا حوكمى وهكو خه لكى شاره كه وايه ، نه مه نه گهر چى نويز كورت ده كاته وه ، به لآم نويز كو ناكاته وه ، ههروهك چون نويز له سهه ولا خه كهى ناكات

وه به ته يه مه نويز ناكات وه مرداره وبو ناخوات ، نهه حالته تانه ، جه لال كراون بو پيويستى ، وه نه مهش پيويست نيه به وان وه ، به پينجه وان هى نويز كورت كردنه وه نه وه يان سونه تى (مسافر) ه .

ههروه ها (ابن قيم) ده فهدرموى : (ولم يكن من هديه ﷺ الجمع راكباً في السفر كما يفعله كثير من الناس ولا الجمع حال نزوله أيضاً ، وإنما كان يجمع إذا جد به السير وإذا سار عقيب الصلاة كما ذكرنا في قصة تبوك ، وأما جمعه وهو نازل غير مسافر فلم ينقل ذلك عنه إلا بعرفة لأجل اتصال الوقوف كما قال الشافعي رحمه الله وشيخنا ..) واته : هه رگيز پينجه مبهه ﷺ سونه تى وان به وه له سه فهدر نويز كو يكا ته وه وهك زورينه ي خه لكى ده يكات وه نويزى كونه كرد وه ته وه له سه فهدر دا نه گهر له رويشتندا بوايه وهك له بمايه ته وه ، به لكو نويزى كوده كرد وه له سه فهدر دا نه گهر له رويشتندا بوايه وهك له باسى غه زاي ته بوك دا باسمان كرد ، به لآم كو كردنه وهى نويزى پينجه مبهه ﷺ له سه فهدر دا تماييتته وه ريوايه ت نه كرا وه ، ته نها له عه رده نه بيت ، نه ويش بو به رده وامي وهستان و دوعا كردن بوه ، وهك پيشه وا (شافعى) ده فهدرموى ت

وه پیشه و امان واته : ابن تیمیہ (زاد المعاد) 1/63 .

هروهها (ابن تیمیة) دهفهرموی (واما الجمع فانما كان یجمع فی بعض الاحیان اذا جد به السیر وکان له عذر شرعی كما جمع بعرفة ومزدلفة ، وکان یجمع فی غزوة تبوک احيانا) واته : به لام کوکردنه وهی پیغه مبه ر ﷺ بونویژه کان ، له هندی شوندا نویژی کوذه کرده وه له کاتی رویشتندا ، یان عوزریکی شهرعی هه بوایه ، وه کوکردنه وهی له عه ره وه و موزده لیفه ، ههروهها له غه زای ته بوک جار جار نویژی کوذه کرده وه ، ههروهها دهفهرموی : (واما الجمع فانه رخصة عارضة ومن سوى من العامة بین القصر والجمع فهو جاهل بسنة رسول ﷺ) وبقوال علماء المسلمين ، فإن سنة رسول الله ﷺ فرقت بینهما والعلماء إتفقوا على أن أحدهما سنة وإختلفوا فی وجوبه وتنازعوا فی جواز الآخر فاین هذا من هذا) واته : کورت کردنه وهی نویژ وه کوکردنه وه نیه ، به لکو کورت کردنه وه سونه تیکی بهرده وامه ، به لام کوکردنه وه مؤله تیکی کاتی هه ره که سینک هه ردوکیان به یه که حوکم بزانی نه وه نه زانه به سونه تی پیغه مبه ر ﷺ و به و ته ی زانایانی نیسلام چونکه سونه تی پیغه مبه ر ﷺ هه ردوکیانی له یه که جیا کرده ته وه ، زانایانیش یه که ده نگن که وایه کیکیان واته کورت کردنه وه - سونه ته و جیا وازیان هه یه له واجب بونیدا وه جیا وازیان هه یه له که کامیان دروسته - واته کوکردنه وه جا نه مه له کوی و نه وه له کوی : (مجموعه الفتاوی) 20/44 .

که واته هه تاکو عوزریکی شهرعی نه بییت دروست نیه نویژ له سه فهدا کو بکریته وه ، هه موژیانی پیغه مبه ر ﷺ نه بوه کوکردنه وهی نویژ له سه فهدا به بی عوزر وه نه وه فهدمودانه ی خه لکی ده یانکاته به لکه بو نه م مه به سته له راستیدا نه مانه به لکه نین بو کوکردنه وه ، یان غه زای تبوک که نه وه غه زایه یان موزده لیفه یه نه وه شیان مه وسیمی حه جه و بو لابر دنی ناره حه تی هه سیری (مجموعه الفتاوی) 24/25-20 ، وه (زاد المعاد) 1/463 ، بکه

حه قیش به به لکه ی به هیزه نه که به ریز کردنی و ته ی زانایان پیغه مبه ریش ﷺ

دەفەرمۇي (صلوا كمارايتموني أصلي) واتە: بەۋ شىۋەيە نوپۇز بىكەن كەمەن كىردۈمە، ئەۋەش ژيانى يىڭەمبەر ﷺ رۈن و ئاشكرايە كەۋا كۆكردنەۋە لەسەفەر بەبى عوزز نەبۈ، ۋە بۇ شارەزا بون لەم خالە بگەپنۈە سەر ئەم سەرچاۋانەى كەۋا لە يىشەۋەدا ئامازەم يىكردن.

شەشەم/ ئەگەر كەسك نوپۇزى كۆكردىتەۋە و پاشان

جەماعت بىكرىت:

ئەم خالە زۇر جار دەيىنن كە قامەت دەكرىت لەدۋاۋە دەنگەدەنگ و جۇرە تەشۋىشك دەيىستىن لەلەيەن ھەندىك مۇسلمان كەنايەن بۇ رىزى جەماعت ، بەبەلگەى ئەۋەى كە گۋايە نوپۇزىان كۆكردۈتەۋە، بەلام لەراستىدا سۈننەت ۋەھا نىيە، بەلگەى سۈننەت ۋەھاىيە ئەۋ جۇرە كەسانە بەنىيەتى نوپۇزى سۈننەت لەگەل جەماعتدا نوپۇزەكەيان بىكەنەۋە، ئەگەرچى نوپۇزىشان كۆ كىردىتەۋە لەمالەۋەيىت يان لەھەر شۈيىنىكى تر.

يىشەۋا أحمد دەگىرىتەۋە كە پىۋىك لە بەنى (ھذيل) ۋتى: نوپۇزى نىۋەرۇم لەمالەۋە كىرد، پاشان چۈمە دەرۋە لەبەر حۈشترەكانم كە بىدەم بە شۋانىك تىپەرىم بەلەى يىڭەمبەر ﷺ و نوپۇز لەگەلىدا نەكرد كە نوپۇزى نىۋەرۇى بۇ خەلكى دەكرد، كاتىك كە حۈشترەكانم دابەشۋانەكە، گەرپامەۋە ، ئەۋەيان بۇ يىڭەمبەر ﷺ گىرپايەۋە ئەۋىش پىي فەرموم: (مامنعك يا فلان أن تصلى معنا حين مررت بنا، قال: قلت: يا رسول الله ﷺ اني قد صليت في بيتي قال: وإن) يىڭەمبەر ﷺ فەرمۇي: فلانەكەس چى ۋاى نىكردى كەنو.

يژمان لەگەلدا بىكەى كاتىك بەلاماندا تىپەرى؟ ۋتى: ئەى يىڭەمبەرى خوا ﷺ مەن لەمالەۋەنوپۇز كىردىۋ. فەرمۇي: ئەگەر نوپۇزىشت كىردىت. فەرمودەكەش (حسن) ەبرۋالە (المسند الصحيح) 426/2. ھەرۋەھا يىشەۋا (أحمد) دەگىرىتەۋە لە (يزيد) كورى (أسود) كە لەگەل يىڭەمبەردا ﷺ نوپۇزى بەيانى كىرد، كاتى

پیغه مبهري ﴿﴾ نویره که ی ته و او کرد دو پیاو نویرتیان نه کرد، پیغه مبهريش ﴿﴾ هه ردوکیانی بانگ کردو هه ردوکیانیان هیئا، نه وانیش له ترسان گیانیان ده له رزی پیغه مبهري ﴿﴾ پینیانی فره موچی وای لیکردن که و نویرتمان له گه لدا بکه نه وانیش وتیان؛ له شوینه کانی خۆمان نویرتمان کردوه، پیغه مبهريش ﴿﴾ فره موچی وامه کهن. (فلا تفعلوا اذا صلیتما فی رحالکما ثم ادرکتکم الإمام ولم یصل فصلا معه فإنه لکما نافلة) واته: نه گهر نویرتتان له شوینه کانی خۆتان کردبو، دواپی فریای نویرتی نیمام که و تن نویرتی که نه گه لیا، بۆتان به سوننه ت ده نوسریت) رواه احمد والترمذی وأبو داود والنسائی وابن حبان، بر وانه (سبل السلام) 36/2، فره موده ی ژماره 428.

که واته نویره فره ره که دوباره ناکاته وه به لکو به نیه تی سوننه ت نویره که ده کات له گه ل جه ماعه تدا، ههروه ک چون له سه فره گه رایه وه، کاتی نویره که ی مابو که له سه فره که یدا به (تقدیم) کوی کردو ته وه، یان عیشای کۆ کردو ته وه، له بهر باران و دواپی له کاتی عیشادا باران نامینی یان نیوه رۆ نه خوشه و بۆ عصر چاک ده بیته وه، له هه مو نه م حانه تانه دا نویره فره ره که ی دوباره ناکاته وه که به (جمع) کردویه تی له بهر عوزرێک به لام لگه ل جه ماعه تدا نویره که ده کات که کوی کردبو وه به نیه تی سوننه ت. (فقه السنة) 292/1. بکه.

که واته: کردنی جه ماعه ت به نیه تی سوننه ت پیغه مبهري صلى الله عليه وسلم وه کو سوننه تیک فره مانی پێ کردوه، به لام دوباره کردنه وه ی نویرتی فره ز دروست نیه، چونکه پیغه مبهري ﴿﴾ ده فره مو (لاتعاد الصلاة مرتین) واته: نویرتی فره ز دوجار دوباره ناکریته وه، رواه أبو داود والنسائی) سهیری (مجموعه الفتاوی) بکه. 149/23. وه (الدونة الكبرى) 78.0/1 (ته نیا نویرتی جه نازه بۆت هه یه دوباره ی بکه یته وه: بر وانه (صحيح البخاري). سهیر (مشكاة المصابيح 362/1-364 باب من صلى صلاة مرتین)

جهوتهم / نويزی نیوهرو به دواى عصره وه یان

به پیچه وانده وه :

له فهرموده‌ی (صحیح) دا هاتوه ، وهك فهرموده‌كه‌ی (معاذی كوری جبل . كه له‌گه‌ل پیغه‌مبهر ﷺ نويزی عیشای کردوه پاشان ده‌گه‌رایه‌وه بۆ قه‌ومه‌كه‌ی ده‌بوه ئیمام نهم سونده‌تی ده‌کردو خه‌لکه‌که‌ش به‌دوايه‌وه فهرزی ده‌کرد، هه‌روه‌ها پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فهرمویت : (يكون بعدي امراء يؤخرون الصلاة عن وقتها فصلوا الصلاة لوقتها ثم اجعلوا صلاتكم معهم نافلة) واته : دواى من چهند نه‌ميريك په‌يدا ده‌بن كه نويز دوا ده‌خه‌ن له‌كاته‌كه‌ی خويدا حيا نيوه نويزه‌كه‌ بکه‌ن له‌كاتى خويدا ، پاشان له‌گه‌ل نه‌واندا نويزه‌كانتان وه‌كو سونده‌ت بکه‌ن . پيشه‌وا (مسلم) ريوايه‌تی کردوه .

هه‌روه‌ها نه‌و فهرمودانه‌ی كه‌له‌ خالی پيشه‌وه‌دا باسما‌ن كردن به‌نگه‌ن بۆ نه‌مانه‌ ليره‌شه‌وه ده‌گه‌ينه نه‌وه‌ی كه‌ جياوازی نيته‌ دروسته له‌گه‌ل ئيمامدا ، وه فهرموده‌ی (انما جعل الإمام ليؤتم به فلا تختلفوا عليه) واتا‌كه‌ی به‌م شيويه : ئيمام بويه دانراوه كه‌وا شوي‌نی بکه‌ون و جياوازی له‌گه‌ندا دروست مکه‌ن پيشه‌وا بخاری ريوايه‌تی کردوه نهم فهرموده‌يه‌ش به‌نگه‌ نيه‌ كه‌ دروست نيه‌ جياوازی نيته‌ نه‌بيته‌ له‌به‌ر نه‌و فهرمودانه‌ی كه‌ باسما‌ن كرد . به‌ئكو مه‌به‌ستی فهرموده‌كه‌ نه‌ويه‌ كه‌ (شيخ الإسلام) ده‌فهرمویت : (والإختلاف المراد به الإختلاف في الأفعال كما جاء به مفسراً والا فيجوز للمأموم أن يعيد للصلاة فيكون متنفلاً خلف المفترض كما هو قول جماهير العلماء) واته : نه‌و جياوازيه‌ی كه‌ له‌ فهرموده‌كه‌دا هاتوه ، مه‌به‌ستی له‌ جياوازی له‌كاره‌كان (الأفعال) نويزداوه‌ك به‌رونی هاتوه ، چونكه‌ دروسته نويزی سونده‌ت بكات به‌دواى كه‌سيكه‌وم كه‌ نويزی فهرز ده‌كات نه‌مه‌ش وته‌ی جه‌ماوه‌ری زانايانه هه‌روه‌ها (ابن تيمية) ده‌فهرموئ : (فقد ثبت صلاة المتنفل خلف المفترض في عدة أحاديث) (مجموعة الفتاوى) 21/23 . وثبت أيضاً بالعكس ، فعلم ان

موافقة الإمام في نية الفرض أو النفل ليس بواجبة، والإمام ضامن وإن كان متنفلاً ومن هذا الباب صلاة العشاء الأخيرة خلف من يصلي قيام رمضان يصلي خلفه كعتين ثم يقوم فيصلّي ركعتين، فأظهر الأقوال جواز هذا كله... (مجموعة الفتاوى) 218/23. واته: كهوابو دروسته كه سينك نويزي سوننهت بهدواي نيماميكه وه كه نويزي فهرز بكات، نه مهش له چهند فهرموده يه كه دا هاتوه و (ثابت) ه هاروها به پيچه وانده وه فهرموده ي له سهره بهم شيويه رون ده بيته وه ده زانري هاوت بوني نيمام له نيته تي نويزي فهرزيان سوننهت دا واجب نيه، نيماميش زامنه نه نه رچي سوننهت بكات هه رله به ساهشه نويزي عيشا بهدواي كه سينكه وه كه ته روايح دهكات و دواي نهوان دو ركاته كه ته واو دهكات، رونترين ونه ي زانايان نه وه ي. كه وا هه موي دروسته، نه مهش بو چوني پيشهوا (شافعي) و (احمد) له وته يه كيدا، سهيري (مجموعة الفتاوى) 219/23 بكه.

پيشهوا (ابن قدامة) له (المغنى) دا ده فهرموي: (فصل: فإن صلى الظهر خاف من يصلي العصر ففيه أيضاً روايتان، نقل إسماعيل بن سعد جوازه، ونقل غيره النع...) واته: نه گهر كه سينك نويزي نيوه روي بهدواي كه سينكه وه كرد كه نويزي عصرى ده كرد نهوا له رپره وي پيشهوا احمد دا دو ريوايه تي له سهره نسماعيلي كوري سعد نه قلى كردوه كه جانيزه، غهيري نه مهش نه قلى نه مه يان كردوه كه نه حالت ته ذابيت و دروست نيه.. بر وانه (المغنى مع الشرح الكبير) 5453/2

وه هه ر له به باره شه وه ليژنه ي فهتواي سعودى فهتوايه كي هه يه، فهتواي ژماره (3498) كورته ي پرسياره كه ي نه وه يه كه كه سينك هاتوه بو (حرم) بو (دواف) نويزي نيوه روي دوا خسته بو لا ي عه سر، وه كاتيك هاتوته ژوره وه، بو (حرم) بو (طواف) كاتي نويزي عه سر هاتوه و قامه تيان كردوه بو نويزي عه سر، نه مهش بواري نه بوه بر وانه دهر وه و خوي ته نيا نويزه كه ي به (قسر و جمع) بكات، نويزه كه ي نيوه روي عه سري له گه ل جه ماعت كردوه، بهم شيويه دور كاني له جياتي نيوه روي دور كاتي له جياتي عه سر، به لام ده ليت كاتيك له نيشه كه ي خوم

بومه‌وه، چومه ده‌وری (حرم) نوښږه‌که‌م به (قصر و جمع) کرده‌وه، نایا حوکمی نه‌و نوښږی که له‌گه‌ل جه‌ماعه‌تدا کرده‌وه چیه به‌م شیوه‌یه؟

کورتی وه‌لام : نه‌و نوښږی به‌م شیوازه کردوته دروست نیه ... به‌لام باشت‌ر و ابو بؤت له‌ حائه‌تیکي ناوادا که نوښږت له‌گه‌ل جه‌ماعه‌تدا بکردایه واته نوښږی نیوه‌رؤ پاشان به‌ ته‌ن‌ها نوښږی عه‌سرت بکردایه به‌ (قصر)... ویا‌الله‌ التوفیق ، سه‌یری (فتاوی‌ اللجنة الدائمة) بکه‌ 130/8.

که‌واته نه‌گه‌ر فه‌رزو سوننه‌ت به‌دوای یه‌که‌وه دروست بیت نه‌ولاتره که‌وا که دونوښږی فه‌رز به‌دوای یه‌که‌وه بکړین له‌گه‌ل جیاوازی نیه‌تدا به‌مه‌رجیک نوښږه‌که له‌ نوښږی که‌متر نه‌بی وه‌ک که‌سیک بیه‌وی دورکات به‌دوای نیما‌میکه‌وه بکات که نه‌و چوار رکات بکات . بؤ زیاتر ټینگه‌یشتن سه‌یری خانی (10) بکه‌له‌باسی کورت کرده‌وه‌ی نوښږدا....

هه‌شته‌م / پيش‌خستنی نوښږی عه‌سر له‌ پيش‌نیوه‌رؤدا

یان عیسا له‌ پيش‌مه‌غریبدا :

پیشه‌کی پیوسته بزاین که‌وا ته‌رتیبی نوښږه‌کان واجبه ، وه نابیت نه‌گه‌ر به‌ته‌ن‌ها نوښږت کرد له‌ له‌کو‌کردنه‌وه‌دا یه‌کیکیان پيش‌بخه‌یت له‌کاته‌که‌ی خوی وه‌ک عیسا له‌ پيش‌مه‌غریبدا ، به‌لام نه‌گه‌ر هاتی بؤ مرگه‌وت ونوښږی نیوه‌رؤت دوا خستبو بؤلای عه‌سر ، له‌وکاته‌شدا قامه‌ت کرا بؤ عه‌سر چی ده‌که‌ی ؟ هه‌ندیک له‌زانیان ده‌فه‌رمون نوښږی عه‌سر ده‌که‌ی وه پاشان نوښږی نیوه‌رؤ ده‌که‌ی ، نه‌وه‌ی واشی کرد له‌لای زانیان به‌تایه‌تی پيشه‌وا احمد دو بؤچون هه‌یه : بؤ چونی یه‌که‌م نه‌وه‌یه که ته‌رتیبه‌که ټیک ده‌ده‌یت پاشان نوښږه‌که‌ی که پيش‌ت خسته‌وه (واته عه‌سره‌که یان عیسا که له‌بیت دوباره بکه‌یته‌وه، وه‌استیش وایه که دوباره‌ی ناکه‌یته‌وه سه‌یری فه‌توای (عثیمین) بکه . به‌لام بؤ چونی دوهم نه‌وه‌یه که نیه‌تی نیوه‌رؤ له‌ گه‌ل عه‌سره‌که‌ی نه‌واندا ده‌ینی ، چونکه رکاته‌کانیان به‌قه‌د‌ر

یہ کن، کہ نہم نویژہشت تہواو کرد، نویژی عہس رہتہ نیا: دہکے، بہ لام نہ گہر
 ہاتیتہ مزگہوت و لہ کاتی نویژی مغربدا نویژی عیشا کؤدہک ایہ و ہتوش مغربیت
 نہ کردبو، نہم حالہ تہ شد! چہ نہ، بؤ چونیکیان ہئیہ زانیان: شیخ (محمد صالح
 العثیمین) بؤ چونی وایہ کہ لہ گہل عیشادا مغرب دہکے، بہ نام لہ رکاتی سبہ مدا
 سہ لام دہدہیتہ وہ، لہ راسیدا نہم بؤ چونہ راست نیہ، بہ بہ لگہی فہرمودہی پیغہ مہر
 ﷺ کہ دہفہرمویت (انما جعل الإمام لاتبہ، فلا تختلفوا عنہ) واتہ: پیچہ: انہی
 نیام مہکن، مہ بہ ست بہو پیچہ وانہ نہ کردنہ، پیچہ وانہ کردنی نہامہ
 لہ کارہکاندا. (مجموعۃ الفتاوی) 217/23.

ہرودہا پیغہ مہر ﷺ دہفہرموی: (ایہا الناس انی مامکم فلا تسبقونی
 بالركوع ولا بالسجود ولا بالقيام ولا بالانصراف) پیشہوا مسلم ریویہتی
 کردوہ. واتہ: نہی خہ لکینہ من نیامی نیوم، نہ بہ رکوع نہ بہ سجد و نہ بہ
 ہٹسان نہ بہ سہ لام دانہ و ہش، پیش من مہکون پیشہوا دہفہرموی
 (والمراد بالانصراف السلام) سہیری شہرحی (صحیح المسلم) بکہ 599/2. فہرمودہی
 ژمارہ (426) ہرودہا (ابن ضویان) دہفہرموی: ہہرکہ سینک رکوعی برد یاز، سجد
 یان سہری بہر ز کردوہ بہ عہدی پیش نیام پیویستہ بگہریتہ وہ بوشوین، خوی
 ، بؤ نہوہی لہ گہل نیامدا نویژ بکات، نہ گہر نہ گہرایہ وہ لہ سہری بہرد، وام بو
 نہوہ نویژہکے بہ تال دہبیتہ وہ، سہیری (منار السبیل) بکہ 169/1. نہ، ہش بؤ
 چونی جہ ماوہری زانیانہ، ہرودہا نہم جؤرہ نویژ، لای (مالک) یہکان
 (و حنہ فیہ) کان و پیشہوا (احمد) بہ تالہ، لہ (مذہب) ی (شافعی) نہ بیت لہ گہل
 و تہ یہکی پیشہوا (احمد) واتہ: لای جہ ماوہری زانیان بہ تالہ، سہیری (مجموعۃ
 الفتاوی) بکہ 220/23.

کہ واتہ باشت وایہ نویژی مغرب بہ تہ نہا بکات: پاشان نہوا چہ نہ فریا بکہویت
 نویژہکے عیشا تہواو بکات، چونکہ دروستہ لہ کاتی نویژی فہر ز نویژ، فہرزی
 ترکیبت بہ تہ نہا، و ہک پیغہ مہر ﷺ دہفہرموی: (اذا اقمتم للصلاة فلا صلاة الا

(المكتوبة) رواه الجماعة الا البخاري. واته: نه گهر قامهت كرا بو نويز نويز نيه مه گهر نويزي فهرز نه بيت، كه واته دروسته نويزي فهرز بكریت له كاتيكا كه نويزي فهرزى تر ده كريت، دوايش چهند فريا بكهويت نويزه كه ته و او ده كهيت كه واته ته رتيبي نويز تيك ناچيت وتيك نادريت، چونكه (توقيف) يه واته: به به لگه نه بيت كهس بو نيه به بو چون پاش و پيشى بغات، بو باشر شارمزابون له مه سهيرى (اضواء البيان) بكه 248/4، (وفتواى اللجنة الدائمة) 139-130/8. (والمغنى مع شرح الكبير) 53/2-54 بكه. پيغه مبه ر ده فهرموى ﷺ: (اذا اقيمت للصلاة فعليكم بالسكينة ولا تسرعوا فما ادر كنتم فصلوا وما فاتكم فاتموا) واته: نه گهر قامهت كرا بو نويز له سر خو بين بو مرگه وت و به نه مه كه ن چهند فريا كه وتن بيكه ن و چهند تان له ده ست چو بيكه نه وه) كه واته نه گهر بو هاتنى مرگه وت كه سونه تيكه چهند ره كاتيكت له ده ست بر و دروست بى نه ولا تره نويزيكي فهرز له كاتى خويدا بكهيت با جه ماعه تيش بكریت بو نه وهى ته رتيبي نويزه كان تيك نه ده يت كه واته نه گهر قامهت كرا بو عيشا توش مه غريبت نه كرده نويزى مه غريب بكه دوايى چهند فريا كه وتى ته و او بكه. والله اعلم.

نويه م / نيوانى نويزه كان له كاتى كو كرده وهدا:

راى (شافعيه) كان و (حنبله ليه) كان وايه كه واجبه نيوان نه بيت له نيوانى نه دو نويزه دا كه كوده كريت وه، به لام راستر وايه كه له نيوان نويزه كاندا له كاتى كو كرده وهدا دروسته نيوان هه بيت، چونكه كو كرده وهى نويز بو لا بردنى نارحه تيه، چون نه بيت به شتيكى نارحه ت نه بيت، نه و كو كرده كه نه بيت، نه وه قورس كردنى دينه بويه (شيخ الاسلام) ده فهرمويت: (والصحيح انه لا يشترط المولا بحال لا في وقت الاولى ولا في وقت الثانية فانه ليس في ذلك حد في الشرع، ولان مراعاة ذلك يسقط مقصود الرخصة) واته: راستر نه وهيه كه و مه رج نيه نيوان نويزه كان هيج شتيگ نه بى، نه له كاتى يه كه مده وه نه له كاتى دوه مده، چونكه هيج شتيك له و باره وه ديارى نه كرا وه له شهر عدا، وه ديسان پاراستنى نه نيوانه -

به‌وهی که بهین و ماوه نه‌بیئت له‌نیوان دو نوێژه کۆکراوه‌که‌دا مه‌به‌ستی ناسان کاریه‌که له‌ده‌ست ده‌دریئت، هه‌روه‌ها ده‌قه‌رمووت؛ (ومعلوم أن: راعات هذه الأشياء من أصعب الأشياء علماً وعملاً، وهو يشغل قلب المصلي عن مقصد الصلاة، الجمع شرع رخصة دفعاً للحرص عن الأمة، فكيف لا يشرع إلا مع حرج شديد ومع ما ينقض مقصود الصلاة) (مجموعة الفتاوى) 35/24. واته: ناشکرایه ده‌ست گرتن به‌وه‌وه واته:

کورتی نیوان نوێژه‌کان قورس‌ترین شته و زانیاری پێی و ئین کردن پێی کۆکردنه‌وه‌ش دانراوه‌ بو ناسان کاری و لابردنی نارجه‌تی له‌سه‌ر نۆمه‌ت، جا چون دروست نیه ته‌نها له‌گه‌ل نارجه‌تی

زۆردا نه‌بیئت، وه‌له‌گه‌ل دژی مه‌به‌ستی نوێژدا به‌لام پێویسته نه‌وه‌ی بزانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ سوننه‌تی له‌ نیوان دو نوێژدا که کۆی کۆدنه‌وه نه‌کردوه، هه‌روه‌ها وه‌کو باس‌مان کرد مه‌رج نیه ده‌بی نیه‌تی کۆکردنه‌وه له‌کاتی نوێژی یه‌که‌مه‌دا

نیه‌ت به‌ینی نه‌وه‌یه ناگه‌یه‌نی که زیاده به‌وی تیا‌دا اکریئت واته: له‌ کاتی کۆکردنه‌وه‌دا له‌ سنور ده‌ربجین به‌ئکو مه‌به‌ستمان نه‌وه‌یه (ملاحظة) واجب نیه، ته‌نها له‌به‌ر ئیشی پێویست نه‌بیئت له‌ (عبدالله) ی عباسه‌وه که ده‌نه‌رموی (ان النبي ﷺ يصلي المغرب والعشاء بالزلفة جميعاً لكل واحدة منها باقاة ولم يسبح بينهما ولا على اثر واحدة منهما) رواه البخاري. واته: پێغه‌مبه‌ر ﷺ نوێژی (مغرب و عشاء) ی کۆده‌کرده‌وه له‌ موزده‌لیفه وه‌بو هه‌ر نوێژیکیان قامه‌ت کرا، ونه‌ته‌یکێ له‌نیوانیادا نه‌کردوبه‌دوای هه‌یجیان سوننه‌تی نه‌کردوه وه‌هه‌روه‌ها نه‌قه‌رموده هه‌یه، که به‌ئگه‌یه

له‌سه‌ر بونی نیوان و به‌ین له‌نیوان له‌و دو نوێژه که کۆده‌ریته‌وه، قه‌رموده‌که‌ش نه‌وه‌یه (ان النبي ﷺ لما جاء المزدلفة نزل فتوضأ فأسبغ الرضوء ثم أقيمت الصلاة فصلی المغرب ثم أناخ كل انسان بعيره في منزله ثم أقيمت العشاء فصلها ولم يصل بينهما شيئاً) كه‌واته: دروسته چه‌ند ئیشیک بکه‌یت له‌نیوان به‌ردو نوێژدا هه‌روه‌ها

عبد الله كورى مه سعود له نيوان نويزى مه غريب و عيشادا نانى خواردوه (سهيرى
ترتيبى مسندى امام احمد بکه 145/13 فتح البارى له گهل صحيح المسلم له
حاشيه كانياندا هوهها سهيرى مسائل فى الفقه المقارن بکه 179/1 به لام تهرک
کردنى سوننه ت کراى زانايانى له سهره له موزده ليفه (نقل ابن المنذر الإجماع على
ترك التطوع بين الصلاتين بالمزدلفة) بروانه (نيل الاوطار) 233/3، و(الثمرات
الجياد) ص 164.

دهيه م / ناييا دواى نويزى (جمعة) نويزى عه سرى له گهلدا

کووده کریتته وه؟

ابن باز ههروهنا شيخ (ابن عثيمين) ره حمه تى خوايان ليبي بوجونيان وايه که
له دواى نويزى (جمعه) وه ناتوانيت نويزى عه سرى له گهلدا کويکه يته وه چونکه
نويزى (جمعة) نويزى سهره خويه به لام: (اصل) تيايدا وايه که کوکرده وهى
نويزى جمعه درسته له گهل نويزى عه سردانه گهر عزيرک هاته پيشه وه له بهر
پاراستنى نويزى عه سر چونکه خواى گه وره نه فهرمون (حافظوا على الصلوات
والصلاة الوسطى) زانايانى تفسير نه فهرمون (صلاة الوسطى) نويزى عه سره
ههروهها نه وه فاهرموده يه ينفه مبه ر: (اذا حضر أحدكم الأمر الذي يخشى
فوته فليصل هذا الصلاة) (صحيح الجامع) ص 487. النسائي 287/1.

واته: نه گهر به کيکتان نيشيکى هاته پيشه وه ترساله وهى کهوا نويزه کهى
دهقه وتى نهوا با نهو نويزه بکات - واته کوکرده وهى نويزه نه م دهقه ش گشتى و
(عامه) وهکو خوى دهمينيته وه مه گهر به لگه يه که هه بيت تاييه تى بکات به (جمعة)
وه پاشان که ينفه مبه ر ﷺ نه يکرده به لگه نيه چونکه وهک زانايانى
(أصول) دهقه رموز: (السكوت في معرض البيان بيان) واته: بى دهنگى له کاتى رون
کرده وهدا، رون کرده وهيه، که واته نه گهر ينفه مبه ر ﷺ نه هى لى بکرده نه وه
نه هى لى دمارد. وه ههروهها له بهر نه وهى که ناسان کارى پيوسته

به هه مونوئیه کانه وه بۆ نمونه پیغه مبهەر ﴿﴾ بۆ نوئیژی شهو و نوئیژی رۆژ
له باراناندا جیاوازی نه کردوه، بۆیه (عبدالله) ی کوری

عوهره فرمانی به بانگدهرکه کرد کهوا له مائه وه نوئیژ بکهن، (ان ابن عمر اذن
بالصلاة في ليلة ذات برد وريح فقال الاصلوا في رحالكم، ثم قال كان رسول الله
﴿﴾ يأمر بالمؤذن اذا كانت ليلة باردة ذات مطر يقول الا صلوا في رحالكم)
واته: عبدالله ی کوری عمر بانگی دا به نوئیژکردن له شهوئیکی سه رماو بادا وه رمو ی
له مائه وه نوئیژ بکهن، پاشان فه رمو ی: پیغه مبهەر ﴿﴾ فه رمانی ده کرد به بانگ ده ر
له شهوئیکی سارد و باراناویدا ده یفه رمو: له مائه وه نوئیژ بکهن، پێشهوا مسلم
ریوایه تی کردوه 799/2. فه رموده ی ژماره (679).

به هه مان شیوه له رۆژی (جمعة) دا پیغه مبهەر ﴿﴾ فه رمانی کردوه که شوئینه کانی
خوتان نوئیژ بکهن (عن عبد الله بن عباس): (انه قال لمؤذن في يوم مطير إذا قلت:
أشهد أن لا اله الا الله، أشهد أن محمداً رسول الله، فلا تقل حي على الصلاة قل
:صلوا في بيوتكم، قال: فكان الناس استنكروا ذلك فقال اتعجبون من ذا؟ قد فعل
من هو خير مني إن الجمعة عزمة واني كرهت أن أخرجكم فتمشوا في الطين
والدحض) واته: عبد الله کوری عباس له رۆژیکی باراناویدا فه رمو ی به بانگدهرکی
نه گهر وت (أشهد أن لا اله الا الله أشهد أن محمداً رسول الله) مهلی (حي على
الصلاة) به ئکو بلی (صلوا في بيوتكم) واته: له مائه کانتان نوئیژ بکهن، وهک بلیت
خه ئکی به لایانه وه سه یر بو، وه به باشیان نه زانی (عبد الله) ی کوری عه باسیش
فه رمو ی: (ئیه به لاتانه وه سه یره نه مه ی که من کردم به لام یه کێک وای کرد که
له من باشتره، نوئیژی (جمعة) جه تهن واجبه به لام پێم ناخوش بو له قوڤرو
چلپاودا پێن بۆ نوئیژ (مسلم) ریوایه تی کردوه، (شرح صحيح مسلم) ج 2/800 فتح
الباری ج 3/42. جا نه گهر پیغه مبهەر ﴿﴾ جیاوازی شهو رۆژی نه خستبی - له
نه حکامدا. جا چ (جمعة) بی یان نوئیژی تر نهوا نهولا تره که نوئیژی عه سر
کۆبکریته وه به لام سه بارهت به دواخستنی (جمعة) بۆلای عه سر له کاتی

نیشته جیبیدا بهی (عذر) تهرک ناکریت له بهر گه وره یی نوژی جمعه مه گهر عوزریکی هه بیته نهوا له گه عه سردا نوژی نیوه پو دهکات نهک جومعه وهک عبد الله ی کوری مسعود ده فهرموت: (من فاتته الركعتان فایصل أربعاً) رواه ابن ابی شیبة والطبرانی نقلاً عن القول المبین 320. بهم شیویه بومان رون بویه وه که دروسته کۆکردنه وهی نوژی عه سر له گه جومعه دا.

یانزه هه م/نوژی جومعه له سه ر (مسافر) :

هه ندی له زانیان بۆچونیان وایه که نوژی جومعه ته نانهت له سه ر موسافرش واجبه نه وهش بۆچونی (ظاهریه کان) چونکه لای (ظاهریه کان) نیشته جی بون مه رج نییه بۆ جومعه به لام جه ماوه ری زانیان و هه رچوار پیشه واکه له سه ر نه وهن که جمعه واجب نییه له سه ر موسافر نه مهش نه وه نه گه یه نی که لای جه ماوه ری زانیان نیشته جیبون مه رج به بۆ جومعه (مسائل فی الفقه المقارن 110/1) بهم بابته تهش بیویستی به رون کردنه وه هیه نه ویش بهم شیویه .

نه گهر سه ره تای رۆژی جومعه بو دروسته (مسافر) سه فهره که ی بکات ، به لام پیش بانگدان واته : (زوال) پیشه و شافعی

دو وتهی له سه ر هیه ، وته کۆنه که ی ده ئیت : (دروسته، به لام وته تازه که ی ده ئیت: دروست نیه وهک دوا ی بانگ دان وایه

به لام لای پیشه و مالیک ((أبو القاسم)) نه فهرموی : ((ولا یسافر أحد یوم الجمعة بعد الزوال حتی یصلی ولا بأس أن یسافر قبل الزوال والإختیار أن لا یسافر إذا طلع الفجر وهو ماض حتی یصلی الجمعة)) واته : کهس سه فهر نه کات رۆژی جومعه دوا ی بانگدان تا وه کو نوژی جومعه نه کات ، وه قه یدی ناکات نه گهر پیش بانگدان سه فهر بکات هه ئیزاردش نه وه یه که واکهس سه فهر نه کات له دوا ی بانگی به یانیه وه که ناماده بیته هه تا وه کو نوژی جومعه نه کات . سه یری (زاد المعاد) بکه 371/1.

بیگومان نه گهر نیشیکی پیویستی هه بو نهوا دروسته سه فهر بکات هه روهک (عبد الرزاق) له (مصنف) هه کیدا ریوايه تی کردوه له ((ثوري) هوه نه ویش له (أسودی کوری قیس) هوه نه ویش له باوکیه وه نه فهرمونت (ابصر عمر ابن الخطاب رجلاً علیه هیئة السفر وقال الرجل: إن اليوم يوم جمعة ولنألا ذلك لخرجت، فقال عمر إن الجمعة لا تحبس مسافراً فأخرج ماله يمن الروح) (1) بروانه (مصنف) ی (عبد الرزاق) 5536 (زاد المعاد 1/372)، تحفة الأحوذی 54/3، فتاوی اللجنة الدائمة 204/8-208 باشتريش وایه رۆژی پینج شه مه سه فهر بکات چونکه (کعب بن مالك) ده گیریتوه که پیغه مبه ر : (كان يحب أن يخرج يوم الخميس) بخاری 113/6، به لام نه گهر زور پیویستی به ده رچون نه بو پینش به باشیان نه زانیوه سه فهر بکات وهک (معمر) ده فهرمونت: (پرسیارم کرد له یحیی ی کوری کثیر نایا دروسته که سینک له رۆژی جومعه دا سه فهر بکات نه ویش له وه لامدا پینی باش نه بو منیش هه زیاتر قسه م ده کرد له گه لیدا لهو باره یه وه بو نه وه ی که ریم پینبات نه ویش فهرموی: کهم جار ده بیت که سینک له رۆژی جومعه دا سه فهر بکات نیلا توشی شتیک نه بیت که پینی ناخوشه له سه فهره کیدا وه نه گهر ده ته ویت راستی قسه که ی منت بو دهر که وئی نهوا ده توانیت تاقی بکه یته وه. بروانه (مصنف) ی (عبد الرزاق) 5541 وه (زاد المعاد 1/373)، هه روه ها پیغه مبه ر ده فهرمونت: (الجمعة على من سمع النداء) رواه أبو داود وغيره بروانه (إرواء الغلیل 58/3،

دوانزه هه م/ نه گهر که سینک نویژه کانی به (جمع) ی تقدیم

کرد بو کاتی نویژی دوهم گه رایه وه شوینی خوی:

له م باره یه وه پینشهوا (ابن قدامة) له (المغنی) دا ده فهرمونت: (.. وان اتم الصلاتين في وقت الاولى ثم زال العذر بعد فراغه منهما قبل دخول وقت الثانية اجزائه ولم تلزمه الثانية في وقتها، لأن الصلاة وقعت صحيحة مجزية عن ما في

ذمتہ وبرات ذمتہ منها، فلم تشتغل الذمة بها بعد ذلك، ولأنه أدى فرضه حال العذر فلم يبطل بزواله، بعد ذلك كالتيمم إذا أوجد الماء بعد فراغه من الصلاة ... (الغنى مع الشرح الكبير) 125/2 .

واته : نه گهر بیت وکەسیک دو نویژی کۆکردووه به پیش خستن (التقديم) واته : کردنی هەردو نوێژەکە لەکاتی یەکەمیاندا، پاشان ئەو عوزەى کە ئەم کەسە لەبەرى نوێژەکانى بۆ کۆکردۆتەووە ئەما دواى ئەوێ کە ئەم ئەهەردو نوێژەکەى بوەتەووە وەپیش ئەوێ کەکاتی نوێژی دوهم بیت، ئەو کۆکردنەووەیه دروستە، وەپێویست ناکات نوێژەکەى دوهم لەکاتەکەى خۆیدا بکاتەووە، چونکە ئەم کەسە نوێژەکەى کە کۆکردۆتەووە لەکاتی کۆکردنەووەکەیدا بۆى دروست بوە بیکات وکۆیکاتەووەو ئەگەردەنیدا ئەماو، جالەبەر ئەو نوێژەکەى دوهمى کە کردووەتى بەکۆکردنەووە دا ئەزراووە دروستە، وەدواى ئەوێ کە لە نوێژی دوهم بوەتەووەو پاشان عوزەکە ئەماو، ئەوانە مانى عوزەکە دواى ئى بونەووەکەى نابیتە هۆیک بۆ ئەوێ کە نوێژەى ئەو دوهم هەر ئەگەردەنیدا بمینیتەووەو لانەچیت، بۆنمونه : کەسیک کە نوێژەکەى بەتەیهەموم دەکات لەبەر ئەبونی ئاو، دواى ئەوێ کە لە نوێژەکەى دەبیتەووەو ئاو دەدۆزیتەووە، ئەو ئاو دۆزینەووەیه نابیتە هۆى بەتال بونەووەى ئەو نوێژەى کە کردووەتى ...

هەر ئەم بارا شەووە هەتوایەکی لیژنەى هەتوای سعودی هەیه کە دەتیت : ئەگەر بیت و (مسافر) نوێژەکانى نیوەڕۆو عەسرى کۆکردووە، هەروەها مەغرب و عیشا، بە پیش خستن (لتقديم) وە پاشان ئەو (مسافر)ە دەگاتە شوێنى خۆى پیش ئەو کە کاتی نوێژەکەى دوهم بیت، یان دواى ئەوێ کەکاتی نوێژ دوهم هاتووە جا عیشا بیت یان عەسەر، ئەوا ئەو نوێژەى کە ئەم (مسافر)ە کردووەتى - واتە کۆکردنەووەى نیوەڕۆو عەسەر، مەغرب و عیشا بە (التقديم) - دروست و تەواو، لەبەر ئەوێ کە کاتێک کۆى کردۆتەووە بە عوزێکی شەرى کۆى کردۆتەووە کە ئەویش سەفەرە ...
وبالله التوفيق (فتاوى اللجنة الدائمة) 137/8 .

تیبینی/ نه گهر که سیک ترسی ده سه لاتداریکی سته مکاری هه بو بوی هه یه
 (جمعه) نه کات، نهو سته مکارهش موسلمان بیت یان کافر، نهو حوکمه تیایدا
 یه کسانه (شیخ الاسلام) ده قهرمویت: (وتسقط الجمعة عن يخاف بحضوره فتنة إذا
 لم يكن ظالما) (الفتاوى المصرية) ص 79
 واته: (جمعة) لاده چیت له سه ر که سیک بزانیته نه گهر بروات توشی فیتنه ده بیت
 بهو مەرجهی خوی سته م کار نه بیت.

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم.

پیرستی بابە تەکان

2 بێشەکی
5 بەشی یەكەم
6 نوێژکورت کردنەوه
10 بەنگی زانیان لەسەر واجب بوونی کورت کردنەوه
13 نوێژ کورت کردنەوه سوننەی مۆلەکەدەیه
14 دەست بێکردنی کورت کردنەوه
15 نایا بێبوست ئەکات نیەت بێنی
17 نایا جیاوازی نێوان سەفەری دور و نزیک هەیه
17 نایا ماوەیهکی دیاری کراو هەیه بۆ سەفەر
20 نایا چەند روژ بۆت هەیه نوێژ کورت بکەیتەوه
24 شوینی هیجرت نوێژی تیا کورت ناکریتەوه
25 ئەگەر پانەوهدا تا کوێ نوێژ کورت دەکریتەوه
26 نوێژی موسافر لە پشت نێماییکی نیشتەجێوه
27 کردنی دو رکات نوێژ بە دواي نێماییکەوه چوار رکات بکات
29 حوکمی نوێژی سوننەت لە سەفەردا
33 نوێژ لە تەیاره و سەیارهدا
36 بانگدان لە سەفەردا
37 قورئان خوێندن لە سەفەردا
38-37 سەفەر کردن لە شوێنیکەوه بۆ شوێنیکێ تر بەلام هەر روژ بێت
38 ئەگەر کەسێک پێش سەفەر کردنی کاتی نیوهرو
39 کردنی نوێژ بەدانیشتنەوه لەبەر شەرم
40 ئەگەر کەسێک لە شوینی خۆیدا خەوی لێکەوت پاشان سەفەر بکات
41 ئەگەر کەسێک دوماڵی هەبێت لە دوشاردا
42 ئەگەر کەسێک نوێژی نیوهرو دوا بجات
42 ئەگەر وابزانێ پێش نوێژی عیشتا دەگاتە شوینی خۆی
43 ئەگەر چەند مەحەلیک هەبن لە شارێکی گەورهدا
44 ئەگەر کەسێک موسافربێت و بێتە نێم بۆ
46 بەشی دوهم /

47 دروستى نويز كۆكردنه وه
47 پىناسى (الرخصه)
48 كاتەكانى كۆكردنه وه نويز
48 ا- نه خوشى
50 ب- ترس
50 ج- دەرچون بۇسەفەر
51 د- نیش و كارى پىويست
52 ه- نه موزده ليغه
52 و- به فر و باران
54 كۆكردنه وه له باراندا نه مائه وه
55 ع- شور
56 ح- باى توند
57 كۆكردنه وه بۇ نيشته جى بهبى عوزر
60 كۆكردنه وه له سه فەردا بهبى عوزر
62 كه سىك نويزى كردبى پاشان فرىاي نويزى جه ماعه ت بكهوى
64 كردنى نويزى نيودرۇ به دواى عەسره وه يان
66 پىشخستنى نويزى عەسر پىش نيودرۇ
68 ماوهى نيوانى نويزه كان له كاتى كۆكردنه وه دا
70 نايه له گەل نويز جومعه دا نويزى عەسر كۆ دەكرىته وه
72 نويزى جومعه له سەر موسافر
73 نه گەر كه سىك نويزه كانى كۆكردنه وه پاشان گهرايه وه
77-76 پىرستى بابە ته كان

پروژه‌یه‌کی ته‌واو سه‌ربه‌خۆی ئیسلامیه له پیناو به‌رز
راگرتنی شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی خوای گه‌وره‌ دژی هه‌موو
رێچکه‌ خوار و فیکره‌ سه‌رلێشی‌واوه‌کان ده‌وه‌ستیه‌وه
کتیبه‌خانه‌ی تویشوو به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت
بانگه‌وازی خوای ده‌کات

به‌ هیوای سود بینین له‌ بلاو کراوه‌کانمان